

dergi OKSEKI

KIŞ 2018 - Sayı 22 - İki ayda bir yayınlanır - 6 TL

Vali Köyden İlçeye Yürüyerek Gitti

Vakıf mı? Federasyon mu?

Hoş Bir Karşılaşma Ömer Faruk Sever

Yazarlarıyla: Elif Uzun, İbrahim Ekmekçi, Kemal Demirtaş, Mahmut A. Duruk, Sevilay Zorlu, Av. Arzu Külahcıoğlu, Murat Arslan, Abdullah Çatlı

etstur

Erken al, az öde!

YapıKredi
WORLD'e özel
erken rezervasyon
fırsatları!

Koşulsuz İptal Hakkı!

Erken Rezervasyon Sigortası yaptırın, tatilinize 72 saat kala koşulsuz iptal etme hakkı kazanın.

etstur.com | 444 0 387

Başkan'dan...

Nasıl bir Akseki?

Düğmeli evlerinin yıkıldığı, kültür mirasının yok olduğu, geçmiş izlerin kaybolduğu, beton binaların hakim olduğu, yaşlı insanların emekliliklerini geçirdiği, hafta sonlarında insanların Antalya'ya göç ettiği, boş evlerin hakim olduğu, senenin yalnızca üç ayının yaşandığı, ikinci neslin dikkatini çekmeyen bir kaza hatta bir belde düşünebiliyor muyuz?

Akseki olmak İstanbul'da oturup senede bir veya iki kere Akseki'ye cenazeyi götürmek İstanbul'da sosyal profiline uygun insanlarla buluşmak ve bu profili dinsel veya diğer sosyal anlamda kendisine benzetmek değildir.

Akseki olmak; Akseki'mizin geçmişten bugüne yüzlerce yılda oluşmuş değişik din ve kültürlerin mirasını kaybetmeden birkaç nesil ileriye taşıma kabiliyeti ve erkidir.

Bu anlamda en büyük avantajımız Sayın Antalya Valimiz ve belediye başkanlarımızın duyarlılıklarını koruyup Akseki'mizdeki geçmiş kültür yapısına olabildiğince destek vermesi, kazamızda Hakime Hanım gibi değerli bir mimarımızın görevde olması kazanımımızdır.

Antalya ve Alanya gibi dünya turizmine yön veren iki şehrimizin yakınında olup da dünya turizminde alternatif turizm anlayışı ve bölge bizler için büyük avantajdır.

İstanbul gibi büyük şehirlerde gençlerimizin kültür kaybı, beden kaybı, sıhhat kaybı, ekonomik bozuklukla yaşamalarına karşın bizlerin gençlerine Akseki gibi bir hizmet endüstrisi hızla yaklaşmaktadır.

Değerlendirebilirsek Göktepe kış turizmi Akseki'miz için bir ufukta bir istikbaldir.

Dikkatlice Akseki ve Aksekililik'e yakışır şekilde geleceğimize bölgemize yön vermeliyiz.

Sağlıkla kalın...

Mahmut Atom DURUK

Geleneksel cumbalarında Hayriye ve Hatice Uzma, Cevizli © Attila Durak

Editör'den...

“Her gün bir yerden göçmek ne iyi, her gün bir yere konmak ne güzel. Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş. Dünle beraber gitti cancağzım, ne kadar söz varsa düne ait. Şimdi yeni şeyler söylemek lazım.”

Diyor Mevlana Celaleddin Rumi... Ve ne kadar güzel özetliyor aslında bir çırpıda an'ın olmanın, an'ı yaşamamanın önemini...

2017'yi uğurlamaya hazırlandığımız bu günlerde eminim hepimiz ufak ufak başlamışızdır geçen koca bir yılın muhasebesini yapmaya... iyisiyle, kötüsüyle anı sandıklarını doldurup, yeni yıla yepyeni umutlarla, niyetlerle, heveslerle başlamışızdır hazırlanmaya... Dilerim isteklerimizin gerçeklerimiz olduğu bir yıl olsun 2018.

Akseki Dergisi olarak 2017 yılı boyunca; yöremizdeki önemli gelişmeleri, kökleri Akseki olan önemli isimleri, genç ve başarılı yetenekleri, hayırsever iş adamlarını, sanatçıları sizlerle buluşturmak için gayret gösterdik. Sizler de beğenilerinizi ve desteğinizi bizlerle cömert bir şekilde paylaştınız. Aramızdaki bu enerjinin 2018'de de artarak devam edeceğinden hiç şüphem yok. Akseki Eğitim Hayratı Derneği ve Akseki Dergisi Ekibi yeni yılda da yöremiz için tüm iyi niyeti, çabası ve vizyonuyla güzel işler ve organizasyonlar yapmaya devam edecektir.

2018 Kış sayımızda, çeşitli meslek gruplarından çok değerli isimleri konuk ettik. Ömer Faruk Sever, Mustafa Apaydın, Mert Çetin, Oğuz Acar röportajları, alanlarında uzman olan sevgili yazarlarımız Kemal Demirtaş, Hakime Yılmaz, Arzu Külahcıoğlu ve Sevilay Zorlu'nun bilgilendirici yazıları, Sayın Kaymakamımız Muhammed Emin Nasır'ın otobiyografisi, derneğimizin bursiyerlerinden sevgili Mehmet Eren Karadağ ile yaptığımız söyleşi ve her sayımızda olduğu gibi sanat, sağlık ve yeni olarak hukuk köşesi ile birlikte yöremizde yaşanan son gelişmeleri bir araya getirerek sizler için dopdolu bir yeni yıl sayısı hazırladık.

Bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle, keyifli okumalar ve mutlu yıllar.

Elif UZUN

Aralık 2017/ İstanbul

elifuzun190@gmail.com

Akseki Dergisi

2 Ayda bir yayınlanır.
Kış 2018, Sayı: 22

Akseki Eğitim Hayratı Derneği
İktisadi İşletmesi Adına, Sahibi
Mahmut Atom Duruk

Genel Yayın Yönetmeni
Rasih Kaplan

Editör
Elif Uzun

Haber ve Fotoğraflar
Rasih Kaplan, Abdullah Çatlı,
Adem Çetin

Tasarım ve Uygulama

Rasih Kaplan,
Gülşah Çaprak

Baskı
Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi - Massit Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar, İSTANBUL
Tel: 0.212.629 06 15 pbx
www.secilofset.com

Yayın Kurulu
Elif Uzun, İbrahim Ekmekçi,
Mahmut Atom Duruk, Rasih Kaplan,
Ramazan Apaydın, Murat Arslan

İletişim Adresi

Akseki Eğitim Hayratı Yapanlar ve Yaşatanlar
Derneği İktisadi İşletmesi
Bakırköy V.D. No: 0340379001
Zeytinlik Mahallesi Mor Menekşe Sokak
N:7/3 Bakırköy-İstanbul
Tel.: 0212.542 93 48 Faks: 0212 542 02 75

Akseki Eğitim Hayratı Derneği İktisadi İşletmesi
tarafından yayınlanan Akseki Dergisi T.C
yasalarına uygun olarak yayın yapmaktadır.
Dergide yer alan yazı ve makaleler yazarlarının
görüştür.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği İktisadi İşletmesi
Vakıfbank Ataköy Galleria Şubesi
TR88 0001 5001 5800 7304 2148 55

Kapak Fotoğrafı Çimi Panorama, © Attila Durak

6 Vali Köyden İlçeye Yürüyerek Gitti

16 Akseki'nin Vitrini: Hakime Yılmaz

14 Ömer Faruk Sever

Bir Gelecek İnşası Aracı Olarak Geçmiş 38

20 Oğuz Acar

Mert Çetin 32

AKSEKİ dergi

Vali Köyden İlçeye Yürüyerek Gitti 6

Vakıf mı? Federasyon mu? 10

Hoş Bir Karşılaşma; Ömer Faruk Sever 14

Akseki'nin Vitrini:Yüksek Mimar Hakime Yılmaz 16

Genç Aksekililer: Oğuz Acar 20

Sanat Köşesi: Osman Hamdi Bey 26

Akseki Kaymakamı'ndan Mektup Var 28

Hukuk Köşesi: Yeni Bir Uyuşmazlık Çözüm Yolu Olarak Arabuluculuk 30

Zeka, Azim ve Sabırdan Doğan Başarı: Mert Çetin 32

Bir Gelecek İnşası Aracı Olarak Geçmiş 38

Cumhuriyetin Kazanımı Mustafa Apaydın... 40

Sağlık Köşesi Psikoloji Yazıları; Kadına Yönelik Şiddet 48

40 Mustafa Apaydın

Vali Köyden İlçeye Yürüyerek Gitti

Yüksek İstişare Konseyi'nin (AYİK) bu ayki toplantısı kapsamında Akseki ve İbradı ilçelerine düzenlenen gezide; Vali Münir Karaloğlu, Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel ve heyet, doğa turizmine dikkat çekmek amacıyla yaklaşık 4 kilometrelik Tarihi Kervan Gök Yolu'nu yürüyerek, Sarıhacılar'dan Akseki İlçesi'ne ulaştı.

Antalya'da 2015 yılında kurulan ve kentin genel sorunlarının ele alındığı ve çözüm önerilerinin sunulduğu bir platform olan AYİK, ilk defa aylık toplantısını kent merkezi yerine Antalya'nın en ücra köşelerinden biri olan İbradı İlçesi'ne bağlı Ormana'da düzenlendi. Vali Münir Karaloğlu, Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel, AYİK Başkanı Hasan Akıncioğlu ve AYİK üyelerinin katıldığı toplantı öncesi

heyet, Akseki'nin tarihi değerlerini inceledi.

Alternatif turizm merkezi Sarıhacılar

Antalya Büyükşehir Belediyesi eski Başkanı AYİK Üyesi Bekir Kumbul'un önerisiyle gerçekleştirilen Akseki gezisinde, heyetin ilk durağı Akseki'nin 800 yıllık tarihe sahip olan Sarıhacılar Mahallesi oldu. Heyet, 1990'lardan

sonra yoğun göç nedeniyle neredeyse tamamen yok olma tehdiidi yaşarken geçen yıllarda taş duvarların ağaçla takviye edildiği dügmeli evleri incelendi. Ağaç oyma süslemeleriyle bezeli binaların en önemlilerinden tarihi Sarıhacılar Camisi'ni de gezen heyet, Mustafa Kavasoğlu tarafından Türkiye'nin hemen her yöresinden ve özellikle Yörük yaşamında da kullanılan tarihi değere sahip eşyaların bulunduğu Sarıhacılar FOMGED Müzesi'ni de gezdi.

Tarihi yürüyüş

Sarıhacılar'daki tarihi ve kültürel değerlere yönelik gezinin ardından Akseki Belediyesi tarafından restore edilen Sarıhacılar Hanı'nın açılışı yapıldı. Vali Münir Karaloğlu, Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel ve AYİK üyeleri, son yıllarda hem doğa yürüyüşçüleri hem de doğa tutkunu turistlerin büyük ilgi gösterdiği tarihi İpekyolu üzerindeki antik yollardan Toros Yolu'nda yaklaşık 4 kilometrelik doğa yürüyüşü de gerçekleştirdi. Sarıhacılar'dan başlayan ve döşeme taşlardan oluşan tarihi yoldaki yürüyüş Akseki İlçesi'ne kadar sürdü.

Elmalı'dan Akseki'ye Antalya bir hilal

Han açılışında konuşan Vali Münir Karaloğlu, özellikle Akseki ve Elmalı'nın mutlaka yerinde görülmesi, gezilmesi gerektiğini belirterek, "Çünkü bu iki ilçenin Antalya'nın yerel kültüründe, sanatında ve mimarisinde çok önemli iki unsur olduğunu biliyoruz. Ben Antalya'yı Elmalı'dan Akseki'ye bir hilale benzetiyorum. Hilalin iki ucunda, Antalya'yı kendi kültürüne sabitlediğimiz önemli iki nokta. Antalya çok göç alıyor ve almaya devam edecek. Bizim Antalya kültürünü muhafaza edebilmemiz buraları muhafaza edebilmemize bağlı.

Akseki, Sarıhacılar, buraları yeniden ihya etmemiz lazım. Buraları yeniden ihya etmenin yolu da buralara insan nefesinin değmesi lazım. İnsanın olmadığı hiçbir yerde hayatıyeti devam ettiremezsiniz» dedi.

Torosların arkasında muhteşem kültürümüz var

Aksekililer ve Antalya turizmcisi buralara sahip çıkmazsa buraların yine boş

kalacağı uyarısında bulunan Vali Karaloğlu, "Antalya'nın sadece sahilleri değil, Toroslar ve Torosların arkasında muhteşem bir kültürümüz, medeniyetimiz ve mimarimiz var. Bunların da en az sahillerimiz kadar değerli olduğunu önce biz bileceğiz. Kalkınma da, tanıtım da yerelde başlar. Eğer biz Antalya'da yaşayanlara Akseki, Sarıhacılar, İbradı, Ormana'yı tanıtırmazsak başkasına da tanıtamayız. Konyalı'ya, Afyonlu'ya, İstanbullu'ya, Berlinli'ye, Parisli'ye tanıtamayız. Önce biz bileceğiz, biz tanıyacağız, gidip geleceğiz, hareketlendireceğiz ve burada yerel bir ekonomi oluşturacağız ki devamı gelsin" diye konuştu. Daha sonra Tarihi Göç Yolu'nda yürüyerek Akseki İlçe Merkezine gelen Vali Münir Karaloğlu ve Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel, Akseki Belediyesi tarafından yaptırılan, Akseki yöresi geleneksel yemeklerin sunulacağı MARLA Mutfağını hizmete açtı.

Aylık toplantı Ormana'da

Sarıhacılar Köyünden Akseki'ye kadar tarihi Toros Yolu üzerinden yürüyen heyet, Akseki'de Etnografya Müzesi'ni gezdi ve yine restore edilen yöresel binada Akseki mutfak kültürünün sunulacağı Marla Mutfağı'nın açılışını yaptı. Akseki'deki gezi ve açılışların ardından heyet, AYIK'ın aylık toplantısı için İbradı İlçesi'ne bağlı Ormana'ya geçti. AYIK üyeleri, Ormana'daki butik otel Berberoğlu House'da kent sorunlarını görüştü.

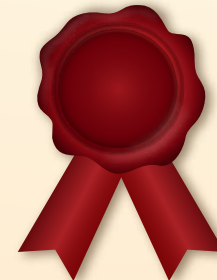
Antalya Valisi Münir Karaloğlu, Aksekili hayırsever iş adamı Vehbi Güleç ve Ömer Duruk Ailesi adına, yine iş adamı ve hayırsever Mahmut Atom Duruk'a Akseki ve yöresine yaptıkları sosyal kültürel hizmetlerden dolayı teşekkür şiltesi verdi.

TEŞEKKÜR

AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI YAPANLAR ve YAŞATANLAR DERNEĞİ olarak, ihtiyaç sahibi üniversite öğrencilerimize şimdiye kadar burs taahhüdünde bulunan,

*Sayın Ömer Duruk Ailesi,
Sayın Vehbi Güleç,
Sayın Mustafa Duruk Ailesi,
Sayın Mehmet Karagül,
Sayın Mehmet Demir,
Sayın Cüneyt Turgut,
Sayın Tayfur Süner,
Sayın Ali Ünsal Taşkın ve
Sayın Latif Bayrı'ya*

katkılarından dolayı teşekkür eder,
değerli hemşehrilerimizden de burs taahhüdünde bulunmalarını
saygılarımızla bekleriz...

Vakıf mı? Federasyon mu?

Haber: Murat Arslan

Çimi Derneği Başkanı Mustafa Bengü söz alarak; “Tescillenmiş bir isimdir Akseki. Nüfus ve ekonomide son zamanlarda geriye gidiş var. Üniversitelerde öğrencilerin kayıtlarını dondurduğunu duyuyoruz. Öğrenciler sosyal tesislerin yokluğundan şikayetçi. Onlara sosyal alanlar oluşturmamız. Öğrenciye hitap edecek, kafeteryalar, bilardo salonları vb. Gurbette kalmış emeklilerin Akseki’ye dönüşümelerini sağlamak amacıyla siteler inşası ve sosyal dinlenme alanları ve rehabilitasyon merkezleri kurmalıyız. İstihdama yönelik yatırımları ön plana çıkarmalı, imalat sanayi, küçük ölçekli yatırımlar, ormanlık, tarım ve hayvancılık ekonomisine yönelik çalışmalar yapılmalıdır” dedi.

Susuzşahab Dernek Başkanı Ali Yaman; “Hemşehricilik dernekleri statüsünden öteye geçemeyen Akseki dernekleri, Sivil Toplum Kuruluşunun misyon ve vizyonunu kavrayamamıştır. Burada federasyon ve nüfus yapısını ele aldık şu ana kadar. İkisi de derin bir konu. Akseki’den göç 1950’lerde başladı. Sorunun derinliğini oralarda aramak gerek. Planlamaya gelince devlet desteği şart. Nüfusu durdurmak için gerekli yardımları, devlet desteği ile çözebiliriz. Nüfusun geri dönmesini istiyoruz. İstiyoruz da onlar için yaşam alanları oluşturduk mu? Yaz sezonunda mezarlık yemekleri, yerel festivaller adı altında on binlerce lira para harcıyoruz her sene. Hiç bu paraları sosyal ve ekonomik alanda insanımızın refahı ve geleceği için harcamayı planlamadık.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği ve Aksekililer Yardımlaşma Derneği’nin hamiliğinde 22 Ekim Pazartesi günü, Kasımpaşa Sosyal Tesisleri’nde bir araya gelen Akseki Dernekleri, Aksekililer Federasyonu ve Aksekililer Vakfı; kuruluş alt yapısının oluşumunu konuştular.

Toplantıya; Akseki Eğitim Hayratı Derneği, Aksekililer Yardımlaşma Derneği, Ormana Derneği ile Çimi Derneği ve Beyoğlu’nda ikamet eden Bademli, Değirmenlik, Susuzşahab, Cevizli, Çınardibi, Karakışla, Gümüşdamla, Günyaka, Ceceler, Salihler ve Süleymaniye dernekleri başkanları ve yönetim kurulu temsilcileri katıldı. Ayrıca Akseki yöresinde sivil toplum önderleri ile aktivistler de katıldı.

Toplantının moderatörlüğünü İstanbul Büyükşehir Belediyesi Hayat Boyu Öğrenme Müdürü Ali Koca yaptı. Akseki Eğitim Hayratı Derneği Başkanı Mahmut Atom Duruk toplantının açılış konuşmasında; “İstanbul’da Aksekililer olarak daha birlikte neler yapabiliriz? Akseki’imize ve İstanbul’da hemşerilerimize neler yapabiliriz, nasıl katkı sağlayabiliriz? Bu akşam burada bunun için toplandık. Hepinize katılımlarınız için teşekkür ediyorum. Toplantımızda federasyon ve vakıf

kuruluşuyla ilgili derneklerin bilgisini amaç edindik. Değerli Aksekililer, Akseki bir marka olarak, iş hayatımızda, gündelik hayatımızda, siyaset ve toplumsal başvurularımızda önümüzü açıyor. Karşılaştığımız topluluklar ve makamlarda saygı görüyoruz. Geçmişten gelen bu Aksekililik misyonu bir itibarın ve dayanışmanın sonucudur. Burada bu akşam bizler federasyon mu yoksa vakıf mı kuracağız işte bu oluşumun beyin fırtınasını yapacağız. Herkes söz alabilir ve görüş bildirebilir. Bu konuda her türlü fikre açığız.

Akseki’de hizmete yönelik, gençleri birkaç nesil öteye nasıl taşıyabiliriz? Bu amaç doğrultusunda bir yapı ve oluşum içinde olmalıyız. Akseki’de nüfus boşalmasına çözümler üretmeliyiz. Ortak akılla bir paydada buluşmalıyız. Bugün bizler dernek olarak Akseki’imizde 250 öğrenciye burs veriyor, 4000 Akseki Dergisi basıyor ve ücretsiz dağıtımını yapıyoruz. Her iki ayda bir çıkarmayı planlıyoruz. Çalışmalarımız sizlerin de katkısıyla devam edecek Akseki ve Aksekili ekonomik ve sosyal alanda kazanacaktır. Derneklerin bir arada olacağı bir çatının organizasyonuna karar vereceğiz. Hepinize katılımlarınız için tekrar teşekkür ediyorum” dedi.

Makro düzeyde düşünmekten uzak, lokal bazlı düşünen dernek yönetimleri ve yerel yöneticilerimizle bu planlamanın yapılması zordur. Klasik hemşehirci ve dernekçi statükosundan kurtulmadıktan sonra kuracağımız federasyon ve vakıf aynı amaca hizmet edecek, aynı sonuca kavuşacaktır. Federasyon çatısı altında güçlü toplum, örgütlü toplum, tabanımıza ve üst kurumlara da baskı oluşturacaktır. Bu çatıyı yönetecek kişiler menfaatlerini öncelikle bir kenara bırakmalıdır. Siyasi bir rantın, kişisel egoların peşinde koşmamalı, makam-mevki sevdasına Akseki’yi değiştirmemelidir. Adil, adaletli, bir dağıtımla, yönetilirse amacına uygun olacaktır.”

Süleymaniye Derneği’nden Alkan Süzen; “Biz Aksekililer olarak talepkar bir toplum değiliz. Alçak gönüllüyük. Hizmet talep etme noktasında zayıfız. Dernek yönetimleri olarak öz eleştiriden uzağız. Gönül kırıklığı ve vazgeçmişlik dernek yönetimlerinde görevsel anlamda görülen bulgular. Maalesef kendilerini değerlendirmeyen bir yönetim anlayışıyla senelerdir idare edilmekteyiz. Doyduğumuz yer elbette önemli. Ama doğduğumuz yere de ihanet etmemeliyiz. Gelecekte bizden sonra gelecek nesilleri düşünmeli, projeler hazırlamalıyız. Bu projelerden biri de Call Center. İmkân yaratılmalı ve Akseki’de yüzlerce kişiye istihdam açılmalıdır. Markaların kendi iç bünyesinde çalışma imkanları Akseki’ye yönlendirilebilir. Akseki’nin marka değeri tehlikededir. Çimento fabrikaları, taş ocakları Akseki markasını yok ediyor. Bu konuda maalesef yerel yöneticilerimiz de duyarsız davranıyor” diyerek sözünü bitirdi.

Cevizlililer Yardımlaşma Derneği Başkanı Semih Yalçın Çetin; “Ne zaman bir Akseki lafı geçse içimiz kıpırdar” diyerek söze başladı. Katılım için teşekkür ederek dernek yönetim kurulu üyesi Oğuz Acar Bey’in hazırladığı bir AR-GE çalışması olduğunu belirterek sözü Oğuz Bey’e bıraktı.

Oğuz Acar; “Herkes iyi akşamlar. Biz dernek olarak bu konuda bir çalışma yaptık. Derneklerimize birer dosya hazırladık. Çalışmalar hakkında burada uzmanlarca hazırlanmış araştırmalardan örnekler ve istatistiki bilgiler var. Öncelikle ortak amacın belirlenmesi gerek. Yakın ve uzak hedeflerle desteklenecek ortak amaç için stratejik bir plan hazırlanmalı.

Yönetimsel açıdan kurulacak birlikteliğin profesyonel bir yönetim şekli olmalı. Yılların getirdiği hemşericilik derneği çizgisinden uzaklaşılmalı” diyerek hazırlamış olduğu çalışmadan bilgiler sundu. Ayrıca ortak hedef, stratejik hedefler, kurumsal yapı ve yeniden yapılanma ile profesyonel yönetimin altını çizdi.

Hazırlanan çalışma Türkiye ölçeğinde dernekler ve dernekçiliğin geldiği nokta açısından sayısal veriler ve bulgular dikkate değerdi.

Beyoğlu Yahya Kâhya Mahallesi Muhtar ve AGEDAP İstanbul Avrupa Yakası Koordinatörü Ömer Avcu; “Beyoğlu’nda yaşıyorum. Burada ilçeler, iller federasyonlarını kurmuşlar. Konumum itibarıyla bu oluşumların içinde bir şekilde oluyor ve görüyorum. Üst yönetimlere ulaşıyor, baskı yapıyor ve hizmet alıyorlar. Sesimiz gür çıkmıyor bu ortamda. İstiyorum ki bir lider çıksın. Akseki ve Aksekilileri toplansın masaya gerektiğinde yumruğunu vursun. Seçim zamanlarında hatırlanan ve o zamanlarda ortaya çıkan bir oluşum ve yönetim olmasın. Gerektiğinde her yerde Akseki ve Aksekililerin hakkını savunacak, kalkındıracak, sosyal, eğitim ve ekonomik alanda Akseki geleceğine damga vuracak bir yönetim ve liderle olacaktır bu işler. Seçimlerde var olan, seçimlerden sonra yok olacak bir oluşum ve yönetim istemiyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum” dedi.

Ceceler Dernek Başkanı Osman Yüksek ise; “Biz vakıf ve federasyon çalışmalarınız hakkında köyüm ve köylülerimle bir görüşme yaptım. Ne yapalım, nasıl

bir yol haritası çizelim diye danıştım. Aydın ve İstanbul’da hemşerilerimizle görüştük. Bizim dernek yapımız doğal bir oluşumdur. Federasyon nasıl olacak, nasıl katkı sağlayacağız, federasyonda neler yapılacak bilgilendirmenizi istiyorum” dedi.

Değirmenlik Dernek Başkanı İbrahim Yılmaz ve Dernek Başkan Yardımcısı Ali Girgin söz alarak; “Federasyon neden, vakıf neden?” Sorusunu yöneltip, projelerin gelmesini, bu konuda aydınlatıcı bilgilerin verilmesini, konunun izah edilmesi yönünde eksiklikleri olduğunu belirterek bilgilendirme konusunda ricada bulundular.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Ramazan Apaydın; “50 yıldır STK’ların içindeyim. Çağaloğlu’nda 50 yıl üzeri de sektördeyim. Basın Yayın Birliği’ni, Basın Yayın Meslek Birliği’ni kurdum. Sultan Ahmet Vakfı’nda yöneticiyim. Davulda tokmakta bizde olmalı. Federasyon bunu gerektirir. Kaynak mı? Kendini iyi anlatmaktır. Kendinizi iyi anlatacaksınız. Çevrenizi kullanacaksınız. Birlik ve beraberlik içinde çalışmalı, gelişmeliyiz” dedi.

Aksekililer Yardımlaşma Derneği Başkanı Mehmet Duruk; “Biz kuracağımız oluşumu önce beynimizde kuralım. Sonra evraklarını hazırlarız. Birlikten güç doğar. Gücün avantajları ve dezavantajları da vardır. Bir araya gelip konuşalım, değerlendirelim. Beynimizde böyle bir şeyi yapalım mı yapmayalım mı diye bitirelim. Herkes fikrini net olarak söylemeli. Keskin kılıç gibi hedefe bir olup yönelmeliyiz. Bir dernek bir kibrit çöpü, 10 dernek on kibrit çöpü. Biri

mi kırmak kolay onu mu kırmak kolay? Güçlü ve kuvvetli olmalıyız. Amaç Akseki ve Akseki yöresidir. Oluşum dinamik bir yapıya bürünüp, derneklerin vesayetini alıp, klasik derneçilik ve dernek yöneticiliği kavramından uzak olaksa harika. Hem bu yapı bize esneklik getirecektir. Aramızda ufak tefek çekişmeler olabilir. Farklılıklarımız bizim zenginliğimizdir. Detaylarla uğraşmayalım. Vakıf da federasyon da bir taraftan büyür ve gelişir. Zamanla herkes teşekkür eder. Gücümüz yeterse ikisini de kuralım. Dernekler kendi içerisinde bu konuyu görüşmeli ve beyinlerinde oluşumları tamamlamalı” dedi

Günyaka Dernek Başkanı Kazım Yılmaz; Akçeder'in durumunu örnek verdi. "Federasyonla yola çıkmalıyız" dedi. Kararın ne zaman verilmesi gerektiğini sorarak oluşuma sıcak baktıklarını destek verebileceklerini belirtti.

Salihler Dernek Başkanı Vedat Esen; "Gelirler konusunda çekimseriz, bu konuda bilgiler net değil. İleride netleştğinde fikrimizi beyan edeceğiz. Ama genelde sıcak ve olumlu bakıyoruz" dedi.

Gümüşdamla Dernek Başkanı Seyfi Kararasan; dernek olarak federasyondan yana olduklarını, Akseki'ye bir el atılması gerektiğini vurguladı. "5-6 dernekle başlanırsa 52 pare köy derneklerinin de katılımıyla oluşum tamamlanır" diyerek Akseki'de hastane sorunlarından bahsetti.

Bademli Dernek Yönetimi adına söz alan Adem Keleş; "Birlik ve beraberliğin olduğu, ayrımcılığın olmadığı yerde biz varız" dedi. Yönetim kurulu ve üyeleriyle istişare ederek köyler arasında ayrımcılığın olmadığı yerde olacaklarını belirtti. "Yazın yaşadığımız arazi olayında muhtarlar ile bir araya gelerek nasıl bir güç oluşturduğumuzu gördünüz. Biz bu güç ve duruşumuzla haklı davamızı kazandık Birlikten güç doğar, sürüden ayrılana kurt kapar" diyerek sözlerini tamamladı.

Karakışla Dernek Başkanı Ramazan Özdemir katılımcılara teşekkür edip birlikten güç doğacağını belirtti.

Yarpuz Derneği'nden Burhanettin Kara oluşumun içinde olduklarını ve federasyona evet dediklerini belirtti.

Süleymaniye Derneği adına Hüseyin Alp söz alıp; Akseki derneçiliğinin tarihsel gelişimi hakkında bilgiler verdi. Değerli bir sunum gerçekleştiren Alp, AKÇEDER hakkında bilinmeyen tarihi gerçeklerden bahsetti. Federasyon ve derneklerin hassasiyetlerine cevaplar veren Alp, biz ne katkıda bulunacağız sorusuna, "para konusunda koyarsan olur, koymazsan olmaz" diye net bir cevap verdi. Önce kafada bitecek oluşumun daha sonra teferruatlarının çözüleceğini belirtti. Birlikteliğin ismi ne olursa olsun, her dernekten bir kişi olsun diye mini bir anket düzenledi. Anket sonucunda katılan 15 derneğin de olumlu yaklaşımını ele aldı. Beyinlerde birlikteliğin oluştuğunu belirtti. "Hedef olarak kurumsal bir yapıda olacak, örgütleriyle gelişen, kurullarıyla var olan (kadın, gençlik, spor, kültür gibi) 5 dernek bir federasyon kurar" dedi. "2008 yılında kurulan platform bu kadar iş görmüşse federasyon herhalde ne kadar iş görecektir" diye de bir saptama da bulundu. Burslar konusunda da "İbrahim Yılmaz'a teşekkür ederek vermiş olduğu 80 bursun 40'ını federasyona ayırırsa kendi adına verebileceklerini belirtti. Federasyonda ayrıcalık olmaz, Türkiye'nin neresinde olursa olsun, Akseki dernekleri bu federasyona katılabilir. Öncelik Akseki, buradan ayrıldıktan sonra derneklerimiz, yönetim kurullarını ve üyelerini toplayarak tek gündem maddesiyle toplanıp, federasyona katılım kararını alabilirler. Zaten çoğunun tüzüğünde bu madde vardır. Aldıkları kararı da yazar onayladıktan sonra bu iş biter. Biz bir ve diri olalım. Hedef ve amaç Akseki. Bu birleşimden korkmayalım, var olalım, varlığımızı

hissettirelim" diyerek konuşmasını bitirdi.

Akseki Gençlik ve Dayanışma Derneği Başkanı ve Eğitimci Araştırmacı Yazar Murat Arslan söz alarak; Akseki'nin eğitim, kültür ve ekonomik alanında gelişmelere ışık tutacak çalışmaların ehil ellerce ve akademisyenlerce hazırlanacak projeler ve seminerlerle desteklenmesini, genç girişimci arkadaşlarla görüşülmesini, bu konuda da oluşacak federasyon içinde bir yapı ayrılmasını önerdi. Kadın, gençlik, bilim ve sanat, kültür ve spor gibi alanların bugüne kadar mevcut derneklerce ihmal edildiğini, kurulacak yeni birliktelikte yapının devamı sağlığı için bu kollara önem verilmesi gerektiğini belirtti. Ayrıca AGEDAP olarak, Akseki gençliği olarak, yeni oluşumda federasyonu desteklediklerini, ellerinden geleni yapacaklarının teminatını verdi.

Akseki Eğitim Hayratı Derneği Başkanı Mahmut Atom Duruk; "İçimizde çok büyük bir heyecan var. Ecdadımız sürekli vakfetmiştir. Sonuç şudur; Vakıf mı kuralım federasyon mu? Ana fikrimiz ise Akseki'de yerleşimi artırıp, kültürü yaşatmak. Çoban ateşini yakanlara destek olmak. Bugün burada bir milat yazdık. Belki yer seçimi yanlış. Ama çok güzel sonuçlar aldım. Değerli düşünceler doğrultusunda gelecek toplantımızı bir otelde, belki de bir kahvaltı eşliğinde yapalım. Derneklerimiz kafalarında sorunları netleştirsinsinler. Biz de çalışmalarımızı tamamlayalım. Akseki'ye ve Aksekili'ye hayırlı olsun. Bu yolda yürümekten ve amaçlarımızdan sapmadan çalışmayı düşünen sizlere teşekkür ediyorum" diyerek toplantıyı sonlandırdı.

Akseki Belediyesi Ödüle Doymuyor...

- 1 2016 yılında, Akdeniz Belediyeler Birliğinden Akseki Etnografya Müzesi Restorasyon çalışması ödülü.
- 2 2017 yılında, Mahalli İdareler Araştırma ve Geliştirme Merkezi tarafından Akseki Etnografya Müzesi Restorasyon çalışma ödülü.
- 3 2017 yılında, Mahalli İdareler Araştırma ve Geliştirme Merkezi tarafından, Tarihi Kervan Göç yolu düzenlenmesi ödülü
- 4 2017 yılında Tarihi Kentler Birliğinden, Akseki Etnografya Müzesi, Müze özendirme ödülü
- 5 2017 yılında Tarihi Kentler Birliğinden koruma dalında yapılan çalışmalardan dolayı başarı ödülü

Yeni Bir Ödül Daha...

Akdeniz Belediyeler Birliği 3. Akdeniz Proje Yarışmasında; Akseki Belediyesi olarak; Akdeniz Belediyeler Birliği proje kapsamında, MARLA MUTFAĞI-Geleneksel Akseki Yemekleri Restaurant Binası Proje Uygulaması Jüri Özel

Ödülünü aldı. Başta Akseki Belediye Başkanı İsmet Uysal, Akseki Belediyesi Plan ve Proje Müdürü Yüksek Mimar Hakime Yılmaz olmak üzere tüm emeği geçen herkesi içtenlikle kutlar, başarılarının devamını dileriz.

Hoş Bir Karşılaşma; Ömer Faruk Sever

Röportaj: İbrahim Ekmekci
ibrahimekmekci07@gmail.com

ortaokul yeni açılmıştı Salihli’de, ortaokulda başarılı olunca babam; **“Aç kalsam da seni okutacağım.”** diyerek, İzmir Atatürk Lisesine kaydımı yaptırdı. Boyumun uzun olması ve derslerimdeki başarılarım nedeniyle sürekli sınıfın müfessili seçiliyordum. Liseden başarıyla diploma aldım. Üniversitede öğrenimimi sürdürmeyi hayal ederken babam, amcam ile ortak küçük ticarethanede işlerin pek iyi gitmediğini söyleyerek, bu aşamada para kazanmaya başlamam gerektiğini söyledi. Bir yakınımızın yardımıyla bankada çalışmaya başladım. Bir yıl aradan sonra Üniversite tahsilim için İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi’ne kaydoldum. Ben arka sıralarda oturur dikkatlice not tutardım, arkadaşlarım benden yararlanırlardı; eşim Sezer de aynı amfinin ön sıralarında oturan, girişken bir öğrenciydi ama bugünlerdeki gibi arkadaşlığımız söz konusu değildi. Anlatmadan geçemeyeceğim bir konu, ellerimdeki **“egzama”** hastalığından lekeler oluşmuştu, eldiven de yoktu; ablam kaput bezinden diktığı eldiveni, soğan kabuğu ile kaynatıp, ten rengine boyamayı başarmıştı.

Mezuniyetimden sonra Yedek Subay olarak askerliğini yaparken İmar Bakanlığı’nın açtığı yurtdışı eğitim sınavlarına katıldım ve kazandım. ABD’de bir buçuk yıl İngilizce dersleri aldıktan sonra New York Üniversitesi’nde “Şehir ve Bölge Planlama” konularında yüksek lisans yaptım ve yurda döndüm. Bakanlıkta, Mesken Genel Müdürlüğü’nde ‘Uzman’ olarak göreve başladım. 1970’de büyük oğlum, 1973’de küçük oğlum doğdu. 1975’de Turizm Bakanlığı’nda Genel Müdür Yardımcılığı’na, bir yıl sonra da Genel Müdürlüğe atandım. Turizm Bakanlığı’nda en uzun süreli görev yapan Genel Müdür unvanıyla, ödün vermeden görev yaptım; 1981 yılında önerilen ABD New York Turizm Ateşeliği’ne atanmam gerçekleşmeyince emekliye ayrıldım.

Eşim Sezer’de, 1961 yılından itibaren İmar ve İskan Bölge Planlama Dairesi’nde ‘Uzman’ olarak çalışıyordu.

Antalya Güzel Sanatlar Galerisi’nde bir sergi açılışındaydık. Yaşı oldukça ilerlemesine rağmen dik duruşuyla, giyimine gösterdiği özenle dikkatleri üzerinde toplayan bir kişiye takıldı gözüm.

Yakın akraba olmalarına rağmen o güne kadar bir araya gelemeyen kişileri birbirine çeken duyguya, **“kan çeker”** derler ya, beni O’na yaklaştıran da, hemşehrilik duygusuymuş meğer... Ömer Faruk Sever’i tanımaktan büyük mutluluk duydum.

Ömer Bey ile uzun süren sohbetten sonra, Antalya Tenis Kulübü (ATİK) Tesisleri’nde, her ayın ilk cumartesi toplantılarında hemşerilerimizle buluştuğumuzdan da söz ettim... O günden sonra değerli hemşerimiz Ömer Faruk Sever, değerli eşi Fatma Sezer Hanımefendi ile birlikte toplantılarımızın **“müdevimi”** oldular ve bizleri onurlandırdılar.

Antalya toplantılarımızda Ömer Bey’in, Akseki Büyüklivat Köyü’ndeki annesinin **“Hanay”** dediği evlerini Derneğimiz’e bağışlama önerileri bizleri heyecanlandırdı, gereğini de yerine getirdik. Sever Ailesi’ni yakından tanıyınca yöremizin değerli insanlar yetiştirmedeki başarısına yenilerini katmanın mutluluğunu yaşadık hep birlikte.

Sever Ailesi’nin örnek olacak yaşam öyküsünü sizlerle paylaşmak ve kendilerini dergimizde tanıtmaya isteğimize karşı, onur duyacaklarını belirten Ömer Bey, Antalya Lara semtindeki dairelerinde söyleşimizi görüntüleyecek Mustafa Göksoy ile birlikte bizi kabul buyurdular. Öğle saatlerinden ikindiye kadar süren hoş sohbetlerini özetleyerek sunuyor, kendilerine teşekkür ediyoruz.

Sever Ailesi’nin yaşamakta olduğu dairenin geniş salonuna girince, kendimizi sanat galerisinde hissettik. Ömer Bey ve eşi Sezer Hanım emekliliklerinden sonra suluboya resim yapmaya başlamışlar, başarılı çalışmalarıyla 17 sergi açmışlar ve salonun duvarlarını da paylaşarak eserlerini sergilemekte. Biz, zamanımızın kısıtlı olması nedeniyle sohbete başlamayı rica ettik. Ömer Bey hemen anlatmaya başlıyor; **“83 yılı benim olan, eşim ile birlikte 163 yıllık hayat hikayesini dinleyeceksiniz.”** diyerek başladığı acı ve hoş sohbeti severek, ilgiyle izliyoruz.

Cumhuriyet öncesinde hemşerilerimizin Ege Bölgesi’ne giderek daha iyi yaşam koşulları peşinde oldukları bilinen bir gerçek. Babam ve amcam da, Manisa Sarıgöl’de ticarete başlamışlar. Ben 1934 de orada doğmuşum. İlkokul çağına gelince ailemiz Salihli’ye taşınmış; ilkokulu orada okudum; şansımdan

1966 yılında Birleşmiş Milletler Bursuyla ABD Pensilvanya Üniversitesi’nde Demografi (Nüfus Bilimi) doktorasını yaptı, 1968 de yurda döndü. Sezer Hanımı Atatürk Orman Çiftliği’nde yemeğe davet ettim; evlenme teklifinde bulundum ve 1969 yılında evlendik. Sezer, 1976 da Turizm Bankası Fiziki Planlama Dairesi’nde, Ege Bölgesi Planlama Projeleri Müdürü olarak, 1978 de Devlet Planlama Teşkilatı Turizm Sektörü Sorumlusu olarak çalıştı. Her ikimiz de 1981 de hizmetlerimizi tamamlayarak emekli olduk. 1983 de **“Yatırım Danışmanlığı”** konusunda özel firma kurduk ve başta turizm olmak üzere, özel sektör yatırımları için fizibilite çalışmaları yaptık. 8 il için turizm master planları hazırladık

Oğullarımız, Yükseliş Koleji’nden mezun oldular. Büyük oğlumuz Çetin Mehmet; Bilkent Üniversitesi’nde Turizm Bölümü’nde okudu. Savarona yatını işleten Şirketin Genel Müdürü, Fransa’da iş yapıyor; küçük oğlumuz Barış Şükrü de Bilkent Üniversitesi İşletme Bölümü’nden mezun, işleri iyi, torunlarla, eşleriyle ziyaret ederek bizleri sevindiriyorlar.

Bizlerin emekli olduktan sonra ilimiz Antalya’ya taşınmamız, Cumhuriyet öncesi Ege Bölgesine taşınan ailemizin anavatanı Akseki-Büyüklivat köyüne yakın olma isteğimizden de kaynaklandı. Ankara’daki dairemizi satarak bu daireyi aldık; ayrıca Antalya Kemer, Tekirova yakınlarındaki Beycik Yaylası’nda yaz aylarında dostlarımızın birlikte yaşama çağrılarına uyarak satın aldığımız 65 metrekarelik konutumuz da mevcut diyen Ömer Bey; Yedek Subaylık görevini birlikte yaptığı, **“Ağabeyim”** diye andığı, Rahmetli Çelik Gülersoy’un, **“Safranbolu’dan sonra tanıtımının yapılması gereken yer, Akseki olacak. Antalya, Mevlâna, Kapadokya aksındaki Akseki, özgün mimarisiyle Antalya turizmine renk katacak.”** dediğini de aktararak; ne yazık ki yaşamını erken yitirmesi girişimine engel oldu, yörede başlayan korumacılık girişimi umarım amacına ulaşır, diyerek sözlerini bitirirken, kendilerinin örnek bağışlarına getiriyoruz sözü...

Onaramayacaksanız, yok olmasına sebep olmayın; yaşatacak olanlara verin...

Hemşerilerimizin öteden beri daha iyi yaşam koşullarına ulaşmak için göç edip, kendilerine özgü mimari yapısı olan evlerini terk etmek zorunda kaldıklarını, taşındıkları yerlerdeki yaşam

uğraşı içinde anavatanlarındaki baba ocağı yapıların zaman içinde oluşan yıpranmalarına ilgi gösteremediklerinden de yakınıyor Ömer Bey... Çocukluğunda annesinden dinlediği, **“Hanay”** olarak adlandırdığı görkemli evlerindeki yaşantılarla ilgili anlatılanları anımsayan Ömer Bey; memleket hasretinden olacak annesinin evlerinin önündeki bahçeden söz ederken; **“Toprağına kan damlasa can biter; bastonu dikseniz ağaç olur.”** sözünü anımsıyor ve hüzünleniyor.

Ömer Faruk Bey, Büyüklivat, Bucakilvat, Belenilvat, Sarıhacılar ve ilçe merkezindeki birçok yapı sahibinin ilgisizliği nedeniyle, ata yadigarı yapıların yıkılıp, damlarının çökmesine rağmen ilgisiz kalınmasının üzücü bir durum olduğuna değiniyor; korunması ve yaşatılması gereken bu özgün yapıları, aslına uygun olarak onarmayı düşünen duyarlı kişi ve kurumlara satılması veya devredilmesine de, maalesef yapıların geleceğini göremeyen, duyarsız varislerin engel olmalarından yakınıyor.

Ömer Bey; Dedeleri Hacı Hasan’dan kendilerine intikal eden konağı Derneğimiz’e bağışlamak için Akseki’ye geldiklerinde söz konusu yapıyı görünce, ne kadar yerinde ve isabetli karar aldıklarını da; **“saçakları yok olmuş, güney batısındaki ahşap şahniş çökmüş, içerisine girilemeyen harap yapıyı onarmak için, bir iki yıl daha gecikilse, yerle bir olacak, bir enkaz yığınıyla karşılaşacaktık; iyi ki fazla gecikmemişiz.”** diyor; Köyün güneyinde, ana şoseye ve Duruk Dinlenme Tesisleri’ne en yakın konağın yaşatılmasıyla atalarının da anmış olduklarını, ruhlarını şad eden

girişimi destekleyen Derneğimizin Antalya Şubesi’ne, Akseki Şube Başkanı Mürşit Pişkin’in ilgilerine, Dernek Genel Başkanı Mahmut Duruk’un iltifatkar yazılarına, Akseki Kaymakamı Murat Beşikçi’nin tescil işlerini kolaylaştıran talimatlarına, kendisini Akseki’nin mimarı dokusunu korumaya adanmış Y.Mimar Hakime Hanım’a, koruma bilincinde olan hemşerilerime, **“benden daha çok Aksekili olan”** ve beni bağış için destekleyen eşim Sezer Hanım’a teşekkür eder, söz konusu yerlerdeki özgün yapıların da bir an önce korumaya alınıp, tescil kayıtlarının yapılmasını bekler, kolaylıklar dilerim, diyerek sözlerini bitirdiler.

Bizler de, konuksever Sever Ailesi’ne teşekkür ederek saygılarımızı sunduk. En yakın zamanda, restore edilmekte olan, bağışladıkları **“Hacıhasan Konağı’nda”** ve ayın ilk cumartesi toplantılarında buluşmak dileğiyle ayrıldık...

Akseki'nin Vitrini: Yüksek Mimar Hakime Yılmaz

olduğuna ve Kültürel Miras bilincinin oluşmasına önemli katkılar koymuştur. Kültürel değerlerin korunup, günümüz konfor koşullarına uyarlanarak kullanılabileceği konularında yapmış olduğu destek ve katkılar ile terk edilen taşınmaz kültür varlıkları yeniden kullanılmaya ve yaşamaya başlamış, Kültürel Turizm hareketinin gönüllü öncülüğünü yapmıştır.

Yoğun çalışma temposuna rağmen, 2015-2017 yılları arasında Konya Selçuk Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümünde Yüksek Lisansını tamamladı.

20 Ekim 1965 tarihinde Konya'da doğdu. İlkokul, Ortaokul ve Lise öğrenim hayatını Konya'da tamamladı. 1988 yılında Konya Selçuk Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümünden mezun oldu. Birkaç yıl, Konya Serbest Mimarlık Ofisinde apartman, yazlık ve toplu konut projeleri gibi işler tasarladı.

1990-1993 yılları arasında Konya Cihanbeyli Belediyesi İmar Müdürlüğü'nde, Açık Pazar Yeri Proje ve Uygulaması, Terminal Binası Kontrollük Hizmetleri, İtfaiye Binası ve Garaj Binası Kontrollük Hizmetleri gibi kamu yararına çalışmalar gerçekleştirdi.

1993-2012 Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nde Mimar olarak görev yaptı.

Antalya Merkez, Balbey Mahallesi, Kaleiçi Kentsel ve III. Derece Arkeolojik Sit Alanında proje ve uygulamaları, Antalya Kaleiçi Yivli Minare Medresesi proje ve uygulamaları yanında, Antalya Kaleiçi'ndeki birçok tarihi Hamam, Han, konut ve kamu yapılarının proje uygulamalarında yer aldı.

Antalya'nın Akseki, İbradı, Alanya, Side, Aspendos, Gazipaşa, Kaş,

Muratpaşa ilçelerinin yanında, Burdur ve Isparta illeri gibi tarihi yerleşimlerin I.Derece Arkeolojik Tarihi ve Kentsel Sit Alanı Koruma Amaçlı İmar Planı Çalışmaları ve buralardaki sivil mimarlık örneklerinin tespit ve tescili çalışmaları ile restorasyon çalışmalarını gerçekleştirdi.

Antalya ili, Alanya İlçesinde I.Derece Arkeolojik Tarihi ve Kentsel Sit Alanında alanın korunması ve değerlendirilmesine yönelik çalışmalar ile Koruma Amaçlı İmar Planı ve buralardaki sivil mimarlık örneklerinin tespit ve tescili çalışmaları ile restorasyon çalışmalarını gerçekleştirdi. Alanya İlçesinde, kültür varlıklarının gelecek kuşaklara aktarılacak bir değer

Ulusal ve Uluslararası çeşitli Sempozyum, Konferans ve Seminerlerde; Geleneksel Konutlarda Ahşap ve Taş işçiliği Kullanımı, Geleneksel Mirasın Korunması, Kültürel Miras ve Restorasyon gibi konularda birçok yayını bulunmaktadır. Batı Akdeniz Mimarlık Sergisi ve ödülleri yarışmasında uzun yıllardır jüri üyeliği ile çeşitli yarışmalarda jüri üyeliği yapmıştır.

Mimarlar Odasının mimarlara yönelik SMGM eğitim programında "Koruma kanunu, Kültür Varlıkları, Sit Alanları ve Kültürel Miras Kavramı" konularında eğitmen olarak yer aldı.

Antalya ili, İbradı İlçesi, Ormana Mahallesinde belediye mülkiyetinde bulunan ve "Taşınmaz Kültür Varlığı"

Sarıhacılar Hanı Antalya Valisi Münir Karaloğlu, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel, Akseki Kaymakamı Muhammet Emin Nasır, Akseki Belediye Başkanı M.İsmet Uysal, Antalya Valiliği ve Antalya Büyükşehir Belediyesi Brokratlarının katılımıyla 18 Kasım 2017 Tarihindeki Açılış Töreni

olarak tescilli olan bir yapının projelerinin hazırlanmasından, ödeneğinin temin edilerek uygulamasının tamamlanmasına kadar olan süreç içerisinde yer aldı ve Mimarlar Odası Antalya Şubesi ile birlikte "Kültür ve Turizm Bakanlığı"ndan ödül almıştır.

Bugün, Antalya Büyükşehir Belediyesi, İmar ve Şehircilik Dairesi Başkanlığı-KUDEB personeli olarak görev yapan Yüksek Mimar Hakime YILMAZ, Akseki Belediyesi Plan ve Proje Müdürü olarak Akseki'ye hizmet vermektedir.

Antalya Mimarlar Odası Yayın Komisyonu, Kültürel Mirasın Korunması Komitesi, Mimarlar Odası, KORDER (Koruma Uzmanları Derneği) gibi birçok kurum ve kuruluşta üyeliği bulunmaktadır.

Akseki'deki Çalışmaları

Hakime YILMAZ, Antalya Mimarlar Odası ile yapmış olduğu yaz okulları öğrenci çalışmaları ve 1996 yılında tespit ve tescil çalışmaları amacıyla geldiği Akseki İlçemizin özgün konut dokusundan (Düğmeli Evler) çok etkilenmiştir.

Akseki İlçe merkezi ve tüm mahallelerindeki Kentsel Sit alanı ve sivil mimarlık örneği yapıların tespit ve taşınmaz kültür varlığı olarak tescil çalışmalarına ağırlık vermiştir. Daha sonra, Akseki merkez ve köyleri için Kentsel Sit Alanlarının belirlenmesi, Koruma Amaçlı İmar Planı Çalışmalarını uzman gözüyle büyük bir titizlikle gerçekleştirmiştir.

Akseki-İbradı Havzasına özgü olan Düğmeli Evleri koruyarak ve Kültür Varlığı bir yapıyı kamu hizmetine sunarak, yaşatma bilincinin en güzel uygulamalarını Akseki'mizde sergilendiğini görmekteyiz. Bu bağlamda, Akseki Etnografya Müzesi, Ben Akseki'yim Fotoğraf Sergi Salonu, Akseki Belediyesi Plan Proje Müdürlüğü-Kültür Evi, Marla Mutfağı Restoran Binası, Akseki-Sarıhacılar Tarihi Kervan Göç Yolu Projesi, Sarıhacılar Han Yapısı, birçok mahallemizde sokak sağlıklaştırma projeleri ve düğmeli evlerin restorasyon çalışmaları sayesinde, Akseki'yi kültür turizm kazandırarak yerli ve yabancı turistlerin yaz-kış geldiği bir destinasyon merkezi haline getirmiştir.

Bunların yanında, Akseki İlçe Merkezinde yer alan birçok konağı, ödeneğini Antalya Valiliği ve Tarihi Kentler Birliğinden sağlayarak Akseki Belediyemiz mülkiyetine geçirmiştir. Bu konaklar kamu hizmetinde kullanılmak üzere özgününe uygun bir şekilde restore edilecek ve Akseki'ye kazandırılacaktır. Ayrıca her mahallede örnek bir kültür varlığı yapı restore edilerek kültürel fonksiyonda kullanmak Akseki Belediyesi, Plan ve Proje Müdürlüğü'nün hedefleri arasındadır.

Akseki'mizin önemli yapılarından Tarihi Nodur Han, Bademli Han, Büyükalın

Camii, Akseki Ticaret Müzesi gibi yapıların yazışmaları tamamlanmış ve en kısa sürede restorasyon çalışmalarına başlanacaktır.

Akseki Belediye Başkanı M. İsmet UYSAL ve Y. Mimar Hakime YILMAZ, tarihi kent kimliğinin ve kültürünün yaşatılmasında, kültürel mirasa sahip çıkmanın ne kadar önemli olduğunu her platformda vurgulamışlardır. Bu bağlamda Akseki yerelini, ulusal ve uluslararası vizyonda tüm dünyaya tanıtılması ve gelecek kuşaklara aktırılması için büyük bir özveri ile çalışmaktadırlar.

Bu çalışmalar ve uygulamalar sayesinde, Akseki'mizin kültür-sanat ve turizm faaliyetleri gelişmekte, Akseki halkı geleneksel konut dokusunu koruma ve yaşatma bilinci kazanmakta ve Düğmeli Evlerini restore ederek kültürüne sahip çıkmaktadır.

En büyük hayallerinden biri, hayran kaldığı özgün Akseki Düğmeli Evleri'nden bir tanesinde yaşamak olan Hakime YILMAZ, bugün Fakılar Mahallemizde bir Düğmeli Ev almıştır.

Akseki Sarıhacılar Hanı

Sarıhacılar Mahallesi Genel Görünümü

SarıhacılarHanı, Antalya İli, Akseki İlçesi, Sarıhacılar Mahallesi, 123 ada 2 parselde Sarıhacılar Kentsel Sit Alanı içerisinde yer almaktadır. Han, köy yerleşiminin kuzeydoğu yönündeki düzlüğün içinde yer alan bir kaya üzerine inşa edilmiştir. Yapı, Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun 11.10.2011 tarih ve 65 sayılı kararı ile “Taşınmaz Kültür Varlığı” olarak tescillenmiştir. Antalya Rölöve Anıtlar Müdürlüğü tarafından hazırlattırılan restorasyonprojesi, Antalya Koruma Bölge Kurulunun 27.12.2013 tarih, 2287sayılı kararına 18.10.2016 tarih, 5447sayılı kararları ile onaylanmıştır.

Sarıhacılar Hanı Tarihçesi ve Yapısal Özellikleri

Akseki ve çevresinin tarihi geçmişinin antik döneme kadar uzandığı dönem kaynaklardan öğrenilmektedir. Sarıhacılar yerleşiminin ise; XIII. yüzyılda Anadolu Selçuklu Devletinin kontrolüne geçtiği, XV. yüzyılın ikinci yarısında ise; Osmanlı İmparatorluğunun hakimiyetine girdiği bilinmektedir. Sarıhacılar Köyü’nün Konya-Alanya arasındaki Tarihi Kervan Göç Yolu üzerinde kurulması da dikkate alınırsa, buradaki Türk yerleşimin Anadolu Selçuklu döneminden beri var olduğu düşünülebilir.

Sarıhacılar Hanı Genel Görünüm

Sarıhacılar Hanının inşa tarihi ve kim tarafından yaptırıldığı kesin olarak bilinmemektedir. Ancak, Sarıhacılar Köyü Caminin minaresinin ve hanın güneyindeki düzlükte yer alan sarnıcın; 1907-1908 yıllarında II.Abdülhamid’in danışmanı Hacı Mustafa Efendi tarafından onarıldığı kitabelerinden anlaşılmaktadır.Hanın bu dönemde, Mustafa Efendi ve/veya başka bir kişi tarafından onarım gördüğüne ilişkin herhangi bir bilgiye rastlanılmamıştır. Bu nedenle, Sarıhacılar Hanı’nın bu onarım faaliyetlerinden önce, sağlam ve kullanımda olduğu ileri sürülebilir. Ayrıca, köy halkının uzun zamandır ticaretle uğraştığı bilindiğinden, burada eski bir han yapısının var olduğu da kabul edilebilir.Bunlara ek olarak, hanın yapım tekniği; bölgede yer alan ve tarihi XX.yüzyıl başından daha önceye dayanan sivil mimarlık örnekleriyle (Düğmeli Evler) benzerlik göstermektedir.

Bu bilgiler ışığında; Sarıhacılar Hanı’nın,19. yüzyıl ya da daha öncesindeinşa edildiği, köyde yaşayan ve ticaretle uğraşan zenginler

Sarıhacılar Hanı Doğu Cephe

Hazırlayanlar:

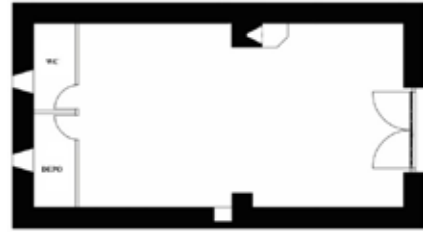
Akseki Belediyesi Plan ve Proje Müdürü
Yüksek Mimar **Hakime YILMAZ**
Akseki Belediyesi Plan ve Proje Müdürlüğü
Uzman Sanat Tarihçisi **Meydan PALALI**
Plan Çizimleri: **Mimar İzel ÖZÇINAR**

tarafından yerel ustalara yaptırıldığı düşünülebilir.

Sarıhacılar Hanı; doğu-batı doğrultusunda uzanan dikdörtgen biçimli basit bir plan şemasına sahiptir. Hanın girişi, doğu cephede yer alan dikdörtgen biçimli, çift kanatlı ahşap bir kapı ile sağlanmıştır. Hanın kuzey ve güney duvarlarının ortasında, duvarı

Sarıhacılar Hanı Rölöve Planı

Sarıhacılar Hanı Restorasyon Planı Planı

desteklemek için yapılan payandalar mevcuttur. Duvarlara karşılıklı olarak örülen bu taş payandalar, mekanı iki bölümlü gibi gösterse de, han tek hacimli bir mekandır.

Onarım Öncesi Durumu

Hanın batı duvarının büyük bir bölümü ayakta, kuzey ve güney duvarlar ile çatı kısmı tamamen yıkılmış durumdaydı. Girişi tanımlayan ve iki kanatlı ahşap kapının bulunduğu doğu duvarın büyük bir bölümü de yıkıktı.

Sarıhacılar Hanı Restorasyon öncesi

Onarım Süreci

Sarıhacılar Han yapısının restorasyon ihalesi, 2016 yılı Aralık ayı içerisinde yapılmıştır. Uzun süredir kullanılmayan ve harap durumda olan hanın onarımı, Antalya Valiliği Yatırım İzleme ve Koordinasyon Birimi (YİKOB)’nin destek ve katkılarıyla Akseki Belediyesince gerçekleştirilmiştir.

Hanın yıkılan taş ve ahşap duvar malzemeleri restorasyon sırasında ayrıştırılarak yeniden yapılan ve/veya sağlamlaştırılan duvarlarında yeniden kullanılmıştır. Giriş kapısını tanımlayan doğu duvardaki taşlar, özgün yerlerinde sağlamlaştırılarak kullanılmıştır. Ahşap detaylar ve tamamen yıkılan çatı sistemi, özgün detay ve kesitlerine uygun olarak yenilenmiştir.

Hanın kuzey duvarındaki payandanın alt kısmında, restorasyon uygulamaları

Sarıhacılar Hanı Restorasyon Aşaması

sırasında kül ve yanmış odun kalıntıları görülmüştür. Bu kalıntılardan hareketle buranın ocak olarak kullanıldığı ve yapının bu şekilde ısıtıldığı anlaşılmıştır. Bu nedenle hanın ısıtma problemini çözmek için restorasyon çalışmaları sırasında, kuzeydeki payandanın doğu yüzüne, sivri kemerli bir ocak nişi açılmıştır. Bu ocak nişi, Akseki’nin geleneksel ahşap detayları örnek alınarak ahşap davlumbaz ile örtülmüştür. Restorasyon çalışmaları sırasında, yapının batı yönüne depo ve ıslak hacim birimleri ile iki adet mazgal üst pencere eklenmiştir.

Hanın güney duvarı ortasına yeni fonksiyonuna yönelik (Kafeterya) ahşap raflar ve servisin yapılacağı ahşap tezgah eklenmiştir. Bu uygulamada, yapının ana duvarlarının özgünlüğü sergilenerek, geleneksel yapılarda bulunan raf sistemi ile, fonksiyona yönelik dolap ihtiyacı da karşılanmıştır.

Bölgeye özgü, “Düğmeli Ev” tekniğinde yapılan han, iki yöne eğimli kırma çatılı

Sarıhacılar Hanı İç Genel Görünüm

Sarıhacılar Hanı Ahşap Tezgah ve Raflar

olup alaturka kiremit ile örtülmüştür. Hanın giriş yönündeki geniş alan düzenlenerek doğal taşlar ile zemin kaplaması yapılmış ve ziyaretçilerin dinlenebileceği bir oturma alanı olarak değerlendirilmiştir.

Özgün kullanımı konaklama-barınma olan han yapısı, Akseki-Sarıhacılar arası Tarihi Kervan Göç Yolu’nun kavşak noktasında bulunduğundan, buraya gelen ziyaretçilerin de uğrak noktası olmaktadır. Kültür varlığı yapılarda koruma-kullanma ve yaşatma bilincinin artırılması adına, Akseki Belediyesi tarafından restorasyon uygulaması sonrasında, kamu yararında kullanılması amacıyla Sarıhacılar Hanı, “Kafeterya” fonksiyonunda yeniden işlevlendirilmiştir.

Sarıhacılar Hanı Kırma Çatısı ve Dilenme Alanı

Genç Aksekililer: Oğuz Acar

Bize kendinizden bahseder misiniz?

Aslen Akseki, Cevizli’liyim ve 1977 İstanbul doğumluyum. Öncelikle şunu söylemek isterim ki; yüz yılı aşkın bir İstanbul yaşam tecrübesi olan ve aynı zamanda ata topraklarına bağlılığını sürdüren bir ailenin ferdi olmaktan gurur duyuyorum. İstanbul’da başlayan eğitim hayatıma, Sakarya Üniversitesi İktisat Bölümü’nden mezun olarak devam ettim. ABD’de başlayan yüksek lisans eğitimi maceram ise geçtiğimiz yılın başlarında İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi’nde Enerji Yönetimi alt başlıklı bir MBA programından mezun olarak devam etti. Bu program kapsamında hem güncel yönetim bilimleri üzerindeki bilgilerimizi tazeleme şansına sahip olduk hem de enerji kooperatiflerinden, yenilenebilir enerji kaynaklarının yatırım ve işletme süreçlerinin yönetimine kadar birçok konuda profesyonel hocalar ve iş insanlarından ders alarak, çalışmalar yapma imkânına sahip olduk. Eğitimin hayat boyu sürmesi gerektiğine inanan bir kişi olarak, belirli bir akademik disiplin altında eğitim hayatıma bir doktora programı ile devam etmeyi planladığımı belirtmek isterim. Bugün eğitim ve öğrenim imkanlarına baktığımızda karşımıza birçok seçenek çıkıyor; dışarıdan, açıktan ya da bir online platform üzerinden olsun birçok eğitim kanalı mevcut. Bu vesileyle de “eğitimin sürekliliği” hakkında toplumsal bir mesaj vermiş olalım istiyorum.

Bunun yanında belki de İstanbul’da denizle iç içe büyümemin neticesi olarak denize olan tutkuma da değinmeden geçemeyeceğim. Bu zamana kadar birçok spor dalıyla ilgilenmeme rağmen su sporları her zaman için benim gözdem oldu. Serbest dalış ise adeta bir tutku benim için. En tehlikeli spor dalları arasında ilk on’da olan bu spor su

üstünde aldığınız nefes ile başka bir ekipman kullanmadan suyun altında kalmanıza imkan veriyor. Suyun altında nefessiz kalabilme süreniz ise aldığınız eğitimlere, yaptığınız antrenmanlara bağlı olarak değişebiliyor. Serbest dalış denize karşı sevgiyi, saygıyı ve daha fazlasıyla disiplinli bir tutkuyu gerektiriyor. Bir Aksekili’nin en temel özelliklerinden olan disiplin ve tutku bir arada olunca ortaya her zaman güzel sonuçlar çıkıyor.

İş hayatınız ile ilgili bilgi verebilir misiniz?

Profesyonel iş hayatına 2004 yılında kurduğumuz emlak şirketiyle uluslararası bir gayrimenkul danışmanlık firmasının markası altında başladım ve halen ProTurca Emlak & Proje Yönetimi çatısı altında Yönetici/Ortak olarak İstanbul’da iş yaşamına devam ediyorum. SPK Lisanslı bir “Değerleme Uzmanı” olduğum için firma çatısı altında

Röportaj: Rasih Kaplan

çeşitli değerlendirme raporları ve fizibilite çalışmaları hazırlayarak kişi ve kurumlara danışmanlık hizmetleri sunmaktayım. Kişisel olarak da çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarına “Bilirkişilik” hizmetleri vermekteyim. Bunun yanında Jeotermal Kaynaklar ve Turizm alanında yatırımları bulunan çok ortaklı ve Ankara merkezli bir anonim şirketin yönetim kurulu üyeliğine devam ediyorum. 2017 Şubat ayından bu yana da Londra merkezli bir Fon Yönetimi şirketinin Türkiye çözüm ortaklığını yapmaktayım. Toplumsal ve sosyal meselelere de ilgim olduğu için Sayın Başkanımız S. Yalçın Çetin ‘in daveti üzerine Cevizlililer Yardımlaşma Derneği’nin Yönetim Kurulu Üyeliği vazifelerini 2011 yılından bu yana icra ediyorum. Birbirinden farklı alanlarda “yönetim” ortak paydası ile çalışmalarımı sürdürdüğüm için, son zamanlarda ne iş yaptığımı soranlara “Yönetim Danışmanı” olduğumu söylüyorum.

Akseki ve Aksekili olmak size neler kattı?

Gerek sosyal hayatta gerekse iş hayatında “Akseki” kimliğimi açıkladığımda aldığım ilk tepki her zaman olumlu yönde uzunca bir “Oooo” şeklinde oldu. Çok ilginç bir duygudur ki, Aksekili olmak toplumsal hayatta her zaman bir adım önde olmamı sağladı. İlginç bir duygu diyorum çünkü çoğu zaman bu duyguyu tanımlamakta güçlük çektim. Bu prestijin gerçek kaynağını her zaman merak ettim. Akseki markası olarak nitelendirdiğimiz bu özelliklerimiz acaba bizlere genetik kodlarımız tarafından mı miras kaldı yoksa Aksekililer’in toplumsal olarak sosyal ve ticari hayatın içinde yazılı olmayan kanunları mı vardı?

İster yetişmiş olunan coğrafyanın ve iklimin bizlere kattıkları olsun,

ister yüzlerce yıl öncesinden bizlere kadar ulaşmış genetik miras bizi Aksekili kılsın, kişisel görüşüm odur ki; Akseki markasının standartları, hiçbir yazılı prosedüre ihtiyaç duyulmadan Aksekililer tarafından yıllar öncesinde ortaya konmuş, denetlenmiş ve nesilden nesile aktarılmıştır.

Son zamanlarda Akseki ve yöresinin sivil toplum kuruluşlarını, kanaat önderlerini daha yakından tanıdıkça, birkaç kuşak öncesinin iktisadi ve sosyal girişimcilik hikâyelerini dinledikçe günden güne bu görüşüm daha da sağlamlaşıyor. Ancak günümüz şartlarında bu markayı oluşturan değerlerin yeniden tanımlanması, standartlarının oluşturulması ve tescillenmesi gerektiğine inanmaktayım.

Girişimci yönünüzün Aksekili olmanızla bir ilgisi olabilir mi?

Bugün biraz tebessüm ederek anlattığım ilkokul yıllarımda pazarda su satmayla başlayan girişimcilik tecrübem, ortaokul yıllarında bir grup arkadaşla pazardan aldığımız plastik arabalara teyp motoru takarak uzaktan kumandalı arabalar haline getirdiğimiz mini bir sanayi tecrübesi ile devam etti. Lise yıllarında ise arkadaşlarıma markalı ithal ürünler satarak devam ettim girişimlerime. Ancak bu işleri tamamen zevk için yapıyordum, açıkçası yeni bir şeyler araştırmak, bulmak ve satmak tamamen hobiydi benim için. Ya da farkında olmadan “Aksekili” olmanın gereğini yerine getiriyordum. Biliçaltımda halen olduğu gibi, sen Aksekili ‘sin ve girişimci olmak zorundasın türünde sinyaller vardı o dönemde de. Bu yönüyle soruyu ele alırsak şu sonuca varabiliriz, “her girişimci Aksekili doğmayabilir ancak her Aksekili bir girişimci olarak doğmaktadır.” Ben de onlardan sadece bir tanesiyim.

Bu sorunuzu bir başka yönüyle ele almak gerekirse, “Aksekili bir girişimci olmak için hangi özelliklere sahip olmak gerekiyor” diye de sorabiliriz. Günümüzde girişimci insanların ortak özellikleri incelendiğinde bu insanların meraklı, araştırmacı, yenilikçi, fikir üretebilen, fikirlerini projelendiren ve hayata koyabilen ve sonuçta başarısız da olsalar girişimcilerden asla vazgeçmeyen insanlar oldukları sonucu ortaya çıkmaktadır. Aksekili doğuştan meraklı, araştırmacı ve fikir üretebilen bir yapıya sahiptir. Diğer özellikler de sonradan eğitim alarak ya da tecrübe edilerek kazanılabilir. Bugün özellikle gençlerimiz arasında fikirleri ve projeleri olan birçok Aksekili’nin olduğunu biliyoruz ve bunların sayısı azımsanmayacak kadar fazla. Bu kişiler için “Akademi Akseki” adında bir platformla, Aksekili bir girişimci olmanın standartlarını ortaya koyarak hazırlanacak bir müfredat ile birçok eğitim ve paylaşımın yapılabileceği bir sistemi kurabileceğimize inanıyorum. Ayrıca Aksekili beyinlerde üretilen fikirlerin kolektif bir organizasyon yapısıyla hayat bulması en büyük hayallerim arasındadır.

Ben Akseki’yim kitap projesi hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Ben Akseki’yim Kitap projesini lansmanından bu yana yakından takip etmekteyim. Akseki’ye gönül vermiş kişi ve kurumlarımız tarafından hayata geçirilen bu proje Akseki toplumu için adeta bir kilometre taşı niteliğindedir. Gerek Akseki markasının perçinlenmesi,

gerekse de Akseki’nin kültürel ve doğal güzelliklerinin ortaya konmasıyla bir farkındalık yaratılmıştır. Bu kitap projesi vesilesiyle Akseki mirasına sahip çıkabilmemizi sağlayacak yatırımlar ve desteklerin gelmeye başladığının haberlerini alıyoruz ve bu haberler bizleri mutlu ediyor.

Ancak tek başına bu projenin Akseki ve yöresinin kısa ve orta vadede çözüm bekleyen sorunlarına fayda sağlayamayacağı herkes tarafından bilinmektedir. Bu proje ile ortaya konan farkındalık daha da geniş kitlelere yayılmalıdır. Bu projenin kendi marka değerine inanmış ve Akseki’ye gönül vermiş geniş bir kitlenin omuzlarında daha da etkili noktalarda tanıtılabilmesi, uzun vadede Akseki’nin alternatif bir turizm belgesi haline gelebilmesinin önünü açacağını düşünmekteyim.

Uzun vadede akseki için yapılması gerektiğini düşündüğünüz veya yapmayı planladığınız şeyler var mı?

öncelikle Akseki ve yöresi için yapılacak her bir şeyin bireysel düşünce ve etkinlikler ötesine geçerek kolektif bir bilinçle yapılması gerektiğini düşünüyorum. Bugün sosyal hayatta bireylerin kolektif olarak rol alabilmelerini sağlayan en önemli kurumlar sivil toplum kuruluşlarıdır. Bu sebeple bu sorunuza yönetim kurulu üyesi olduğum bir STK olan Cevizlililer Yardımlaşma Derneği adına cevaplandırmak istiyorum.

CYD olarak kuruluş tarihi olan 1962 yılından bu yana Akseki ve yöresini temsil eden tüm STK 'lar ile işbirliği ve ilişki içinde olduğumuzu belirtmek isterim. Gerek dernekler düzeyinde gerekse de sosyal hayatın içinde bir arada yaşayan ve etkileşim içinde olan Akseki toplumlarının bu ilişkilerini yeni bir birliklilik düzeyinde taçlandırmaları bizlerin de en büyük arzusu ve zamanımızın gerekliliğidir.

Bu konuda Beyoğlu Aksekililer Platformu'nun bu zamana kadar yapmış olduğu çalışmalar ve faaliyetler meyvesini vererek artık tüm Akseki derneklerimizi bir araya getirecek formüller üzerinde konuşulmaya başlanmıştır. Geçtiğimiz günlerde bir araya gelen platform üyeleri, "platformun üyesi olan Akseki, Cevizli ve Yöresindeki hemşehri derneklerinin tüzel kişilik kazanarak tek bir çatı altında toplanması" konulu bir toplantı düzenlemişlerdir.

Bizler de CYD olarak görüşlerimizin ifade edilmesi amacıyla bir rapor hazırlayarak tüm katılımcılara sunduk. Bu raporumuzda özetle, ülkemizde dernekçiliğin son durumu, sivil toplum kuruluşlarını bir arada tutan unsurlar, STK 'ların birleşme modelleri, en uygun modelin tespiti için uygulanacak yöntemler ve birliklilik kararı öncesi yapılması gerekenler tek tek irdelenmiştir.

Gerek kişisel hayatımızda gerekse toplumsal hayatta ilerlemek istiyorsak önümüze hedefler koymamız gerektiğini unutmamalıyız. Hedefsiz çıkılan yolda menzilin meçhul olacağı unutulmamalıdır. Akseki olarak sosyolojik, ekonomik, siyasi ve kültürel konularda hedefler belirlememiz ve bu hedeflere yönelik projeler geliştirmemiz uzun vadede yapılması gereken en önemli konulardır. Bu dört temel toplumsal hedef tamamen iç içe geçmiş ve her biri birbirini etkileyen hedeflerdir. Akseki bölgesindeki nüfus'un artış ve azalışı ekonomik faktörlere, ekonomik faktörler siyasi güce, siyasi güç de toplumsal ve kültürel olarak bir arada olabilen, aynı değerleri paylaşan, asgari düzeyde Aksekili olma bilincine sahip bireylerin bir arada bir güç oluşturmalarına bağlıdır.

Akseki olarak bir üst kuruluş çatısı altında etkin bir güç oluşturabilmenin bir diğer şartı da derneklerimizin kurumsallaşmasıdır. Mayıs ayından bu yana CYD Başkanımızın önderliğinde tüm yönetim organlarımızla beraber bu konu üzerinde çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Hatta "Kurumsal Yeniden Yapılanma ve İyileştirme Çalışmaları" başlığı altında geçtiğimiz günlerde ilk toplantımızı gerçekleştirdik. Ticari hayatta şirketler için sıkça yapılan bu uygulamayı Türkiye'de ilk defa bir STK için uyarlayarak uygulamaya koymanın haklı gururunu taşımaktayız.

İlk toplantımızda bir farkındalık oluşturmak amacıyla yine Türkiye'de dernekçiliğin durumu, hemşehri derneklerinde son durum, CYD olarak kurumsal performansımız, temsil ettiğimiz toplumun demografik yapısı ve yapılması gerekenler gibi konuları tek tek masaya yatırdık ve katılımcılarda beklediğimiz ilgiyi uyandırabildik. Bu toplantımızda iki konu oldukça dikkatleri çekmiştir. Bunlardan birincisi "hemşehri derneklerine olan ilginin eğitim ve gelir seviyesinin yükselmesiyle beraber azaldığını" ortaya koyan bilimsel makale ve Cevizli toplumundaki kadınların erkeklere nazaran daha fazla bir oranda nüfusa sahip olmaları. Her ne kadar Cevizli özelinde bu çalışma yapılsa da çıkan sonuçlar bakımından bu iki çarpıcı başlığın tüm Akseki için geçerli olduğunu görmekteyiz. Bundan

sonraki toplantılarımızda da sosyal girişimcilik başta olmak üzere STK'lar için iletişim, gönüllülük ve kampanya oluşturma konularında eğitim ve paylaşımlarda bulunmayı planlıyoruz.

Bizler CYD olarak Akseki için yapılacak tüm çalışmaları bir bütün içinde düşünmek gerektiği inancını taşımaktayız. Bu bütünlüğün toplumsal alanda bir karşılık bulabilmesi için bir federasyon veya vakıf çatısı altında tüm derneklerimizin bir araya gelmesi gerektiğine inancımız tamdır. Bu üst birlik çatısı altında tespit edilecek hedeflere yönelik hareket etmek daha da kolaylaşacak, ayrıca sorumluluklar da paylaşılmış olacaktır. Bu vesileyle oluşturulacak güç birliğiyle Akseki markası gelecek nesillere aktarılabilir ve Akseki bölgemizin bir alternatif turizm beldesi haline gelmesinde bu çatı kuruluş büyük rol oynayacaktır.

Bu keyifli sohbet ve ayırdığınız zaman için sizlere teşekkür eder, değişim ve inovasyon konusunda bizlere asırlar öncesinden ışık tutan Mevlana'nın şu dizeleriyle sözlerime son vermek isterim.

"Her gün bir yerden göçmek ne iyi, her gün bir yere konmak ne güzel bulanmadan, donmadan akmak ne hoş. Dünle beraber gitti cancağızım ne kadar söz varsa düne ait şimdi yeni şeyler söylemek lazım."

Bazıları
gösteriş yapar,
o kendini gösterir.

Panorama Morca , Fotoğraf © Attila Durak

Sanat Köşesi: Osman Hamdi Bey

Osman Hamdi Bey; Türk sanat ve düşünce hayatına büyük katkılar sunmuş Osmanlı Devleti'nin son döneminin büyük entelektüellerindendir.

Aynı zamanda Türk resminin en meşhur ve en pahalı tablosu olan "Kaplumbağa Terbiyecisi"nin ressamı ve bugün ismi Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi olan Sanayi-i Nefise Mektebi ile İstanbul Arkeoloji Müzesi'nin kurucusudur.

30 Aralık 1842'de İstanbul'da dünyaya gelen Osman Hamdi Bey, ülkenin eğitim için yurt dışına gönderilen ilk öğrencilerinden ve ilk maden mühendislerinden olup, sadrazamlığa kadar yükselen İbrahim Ethem Bey'in oğlu, Sanayi-i Nefise Mektebi'nin (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi), İstanbul Arkeoloji Müzesinin kurucusu; arkeolog ve ressamdır.

Paris'te hukuk eğitimini sürdürürken resime olan tutkusu sebebiyle Paris Güzel Sanatlar Okulu'na (Ecole des Beaux Arts) devam etmiştir. Osman Hamdi Bey'in hocaları zamanın ünlü ressamları olan Gerome (1824-1904) ve Boulanger (1824-1888) olmuştur.

1869 tarihinde İstanbul'a dönüş yapan Osman Hamdi Bey, Bağdat

Yabancı İşleri Müdürlüğüne (Vilayeti Umur-u Ecnebiye Müdürlüğü) getirilmiştir. 1871 tarihinde yeniden İstanbul'a dönen Osman Hamdi Bey, sarayda yabancı elçilerin protokol işleriyle görevlendirilmiştir. Bu görevde gösterdiği başarılarından dolayı bizzat Sultan Abdülaziz tarafından, 1873 yılında Viyana'da açılan Uluslar arası Sergiye komiser olarak atanmıştır. 1875'te Hariciye-i Umur Katipliği, 1876'da Matbuat-ı Ecnebiye Müdürlüğü, 1877'de Altıncı Daire-i Belediye Müdürlüğü gibi çeşitli devlet görevlerinde çalışmıştır.

Osman Hamdi Bey; Nemrut Dağı Tümülüs'ünde, Lagina'da bulunan Hekate Tapınağı'nda kazılar yapmıştır. En önemli arkeolojik kazısı Sayda (Sidon-Lübnan) kazısında kral mezarlığı kazılarıdır. Bu lahitlerin arasında İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde sergilenen dünyaca ünlü İskender Lahti'nin bulunması Osman Hamdi Bey'e de uluslararası bir ün kazandırmıştır. Arkeoloji alanında yaptığı çalışmalar ile yurtdışında tanınmaya başlayan Osman Hamdi Bey; Fransız, Alman, Yunan, İspanyol çevrelerince madalya ve nişanlarla ödüllendirilmiştir.

Osman Hamdi Bey, kazılar neticesinde artan eserleri sergileyebilmek için yeni bir bina arayışına girer. Aya İrini'den sonra Çinili Köşk'e taşınan eserlere burası da yetersiz gelince, devrin yöneticilerini ikna ederek bugünkü İstanbul Arkeoloji Müzesi binasını inşa ettirir.

Müze-i Hümayun, arkeoloji ağırlıklı bir müze olmuştur. Koleksiyondaki silahlar ve askeri teçhizatlar Aya İrini'de bırakılır ve bugünkü Askeri Müze'nin temeli olan bu yeni müze, 1908'de ziyarete açılır. Osman Hamdi Bey'in İstanbul dışındaki kentlerde kurduduğu eser depoları ilerde kurulacak bölge müzelerinin temelini oluşturur.

Sanayi-i Nefise Mektebi öğrencilerinin eserlerini mektebin büyük salonunda toplayarak Güzel Sanatlar Müzesi'nin

Elif Uzun

çekirdeğini oluşturmaya başlar. Tüm bu çabaları, onu çağdaş Türk Müzeciliğinin kurucusu yapmıştır.

Müzeciliğimizi ilk kez modern anlamda ele almaya başlayan Osman Hamdi Bey'in Müze-i Hümayun'da gerçekleştirdiği ilk işlerden birisi, yabancıların yaptığı kazılarda ortaya çıkan eserlerin yurt dışına götürülmesini yasaklamayı planladığı tüzük hazırlığı olmuştur.

Paris'te yarım bıraktığı Hukuk eğitiminin yararları burada ortaya çıkmıştır. Yürürlükte bulunan "1874 Asar-ı Atika Nizannamesini" 1883 yılında yeni baştan düzenleyerek eserlerin yurt dışına çıkmasını yasaklayan maddeler koydurmuştur. Böylece batı ülkelere Osmanlı topraklarından eser akışı engellenmiştir. Eserlerin kaydedilmesi, onarılması, nem ve rutubetten uzak ve sağlıklı bir şekilde korunup sergilenebileceği gerçek anlamda bir imparatorluk Müze Binası yapılması için dönemin yöneticilerinden aldığı destekle, bugün ki İstanbul Arkeoloji Müzesinin ilk kısmını 1899'da, ikinci kısmını 1903'te ve üçüncü kısmını 1907'de tamamlayarak ziyarete açmıştır.

1875 yılında Kadıköy'ün ilk belediye başkanı olarak görevlendirilir ve bu görevi bir yıl sürer. 1881'de Müze-i Hümayun (İmparatorluk Müzesi) müdürü Anton Dethier'in ölümü üzerine padişahın şahsi emri ile müze müdürlüğüne atanır.

KAPLUMBAĞA TERBİYECİSİ, 2004 yılında açık artırma usulüncü yapılan müzayede de TMSF'nin satışa çıkardığı "Kaplumbağa Terbiyecisi" 5 milyon liraya Suna ve İnan Kırac Vakfı Pera Müzesi tarafından satın alındı. Yapıtın bugünkü değerinin ise 15 milyon TL olduğu düşünülüyor.

Osman Hamdi Bey; Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin temeli sayılan "Sanayi-i Nefise Mektebi Alisi"ni 1883 yılında kurmuştur. Bugün İstanbul Arkeoloji Müzelerinin Eski Şark Eserleri Binası olarak hizmet veren binayı, Sanayi-i Nefise Mektebi olarak 2 Mart 1883 tarihinde öğretime açmıştır.

Osman Hamdi Bey, devlet işleri ile arkeoloji ve müzecilik çalışmalarını sürdürürken ressamlığını hiç ihmal etmemiştir. "Kaplumbağa Terbiyecisi", "Arzuhalci", "Kuran Okuyan Hoca", "Silah Taciri", "Leylak

Toplayan Kız", "Şehzadebaşı Camisi Avlusunda Kadınlar", "Feraceli Kadınlar", "Mimozalı Kadın", "Ab-ı Hayat Çeşmesi", "Mihrap" gibi tabloları onun en ünlü yapıtları arasındadır. Resimlerinde; Türk sanatı, kültürü, mimarisi, çinili panoları, duvarlar, halılar, süslemeli objeler, örtüler, kandiller, rahleler, türbe mekanları, hat levhaları, aile porteleri, insan figürlerini kullanmış, Osmanlı kadınının iç ve dış mekanlardaki yaşayışını resmetmiş; Doğu/Batı, inanç/aşk, yaşam/ölüm gibi ikilemlerin izini sürmüştür.

Batılı anlayışla figürlü resmin ilk temsilcisi; müzeci, arkeolog ve Sanayi-i Nefise Mektebi'nin kurucusu bir Osmanlı aydını olan Osman Hamdi Bey; 20. yüzyılın son döneminde, sanat ve kültür alanında yenileşme ve batılaşma akımının öncüsü olmuştur. Son çağın en seçkin siması ve gerçek anlamda uluslar arası ün kazanmış bir sanatçımız olan Osman Hamdi Bey; 24 Şubat 1910 tarihinde İstanbul'da vefat etmiştir. Ölümü tüm yurttta ve dünyada derin bir üzüntü ile karşılanmıştır.

Akseki Kaymakamı'ndan Mektup Var

Bir meslek büyüğümüzün dediği gibi 'Kaymakamın memleketi çalıştığı yerdir' anlayışı ile 11 aydır Akseki'de görev yapmaktayım. Kaymakamlık mesleğine geçene kadar, hayatım İstanbul'da geçti. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Maliye Bakanlığı tarafından açılan yarışma sınavı ile İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı'nda görev yapmaya başladım. 2013 yılında kaymakamlık mesleğine geçiş yaparak, Tekirdağ'ın Kapaklı ve Marmara Ereğlisi ilçelerinde vekaleten kaymakamlık görevlerinde bulundum. İngiltere'de kamu yönetimi alanında yüksek lisansımı tamamladıktan sonra İçişleri Bakanlığı tarafından Akseki'de görevlendirildim.

Görevin başında yoğun kar yağışı Akseki'ye ulaşmamı zorlaştırsa da çevreye ve Aksekililer'e alışmak uzun sürmedi. Bunda da en büyük etken elbette bölge halkının göstermiş olduğu yakınlık ve misafirperverliktir.

Akseki her ne kadar köklü bir tarihe ve Konya-Antalya yolu üzerinde bulunan bir konuma sahip olsa da son yıllardaki artan göç oranı tabeladaki nüfusu 10.700'e kadar düşürmüştü ve düşürmeye de devam etmektedir. İlçede yaşayanlar için yeni istihdam alanları oluşturulmadıkça ve özellikle genç nüfusu ilçede tutamadıkça bu azalma her geçen sene devam edecektir. İşte bizim bu azalmayı tersine çevirmek için yapmamız gereken şeyler de Akseki'nin, Antalya'daki turizm potansiyelinden hak ettiği payı almasını sağlamaktır. Bu amaç doğrultusunda Valiliğimiz'in, Kaymakamlığımız'ın ve Belediyemiz'in çalışmaları da devam etmektedir. Gerek Kaymakamlık tarafından ilçe merkezinden Sarıhacılar Köyü'ne kadar olan yolun restore edilmesi, gerek sayın Valimiz'in destekleri ve belediyemizin çabaları oluşturulan Etnoğrafya Müzeleri, gerekse de Mustafa Kavasoglu tarafından Sarıhacılar Köyü'nde yapılan otel/müze ve Akseki Eğitim Hayratı Derneği'nce oluşturulan "Ben Aksekiyim" adlı çalışmalar, daha şimdiden Akseki'de bir farkındalık oluşturmuş ve birçok turistin ilçemize gelmesine katkıda bulunmaya başlamıştır.

Geçtiğimiz günlerde Sayın Valimiz Münir Karaloğlu, Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Menderes Türel ve beraberindeki heyetin Sarıhacılar'ı ziyaret ederek Tarihi Kervan Yolu'nda yürümeleri ulusal

basında yer almış ve Akseki adından söz ettirmiştir. Önümüzdeki günlerde Osman Yüksel Serdengeçti Evi'nde, Aker Konağı'nda ve Zilalce Konağı'nda yapılacak olan yeni restorasyonlar ile ilçedeki cazibe merkezleri artacak ve ilçeye gelen turist sayısında ve turistlerin ilçede vakit geçirme sürelerinde artış sağlanacaktır.

Akseki'nin en büyük avantajı sahip olduğu tarihi, kültürel ve coğrafi potansiyelleridir. Bu potansiyellerden faydalandığı takdirde Akseki'nin gelişmesinin önünde hiç bir engel bulunmamaktadır. Şüphesiz ki; Akseki'nin en büyük değerlerinden biri tarihi düğmeli evleridir. Bunların tekrardan elden geçirilmesi, tanıtımının yapılması ve pansiyonculuk sistemine uyarlanması Akseki'nin geleceğini oluşturacaktır. Zira Akseki'nin bu projeleri gerçekleştirmiş olan Safranbolu ve Beypazarı gibi ilçelerden hiçbir eksiği bulunmamaktadır.

İlçemiz sınırlarında yapılmakta olan ki bu tarih itibarıyla 5000 metreye ulaşmış olan kazı mesafesi ile Alacabel tünel inşaatı ve Cevizli-Geriş arasındaki duble yol çalışmaları tamamlandığında Akseki'ye ulaşım da daha kolay hale gelecektir. Tüm bunlara ilave olarak da yapılması planlanan Göktepe Yaylası Kayak Tesisi ile Akseki'nin tamamen farklı bir çehreye bürüneceği aşikardır.

Diğer taraftan şuan projelendirme çalışmalarını yürüttüğümüz ve Akseki-Sarıhacılar Kervan Yolu'nun da devamı olan Sarıhacılar-Belenalan ve Belenalan-Bucakalan kervan yolları da tamamlandığında, yerli ve yabancı turistlerin ilçeye gelerek 2-3 gecelik konaklama ve köyler arası kültür

yürüyüşü yapma fırsatı bulacakları bir ortama sahip olacaklarını düşünüyorum.

Akseki'den konuşuyorken elbette ilçeye yardımları dokunmuş hayırseverlerden de bahsedilmesi gerekmektedir. Akseki'ye gelir gelmez başta rahmetli Ömer Duruk, ailesi ve Eğitim Hayratı Derneği olmak üzere, Vehbi Güleç, Ahmet Büküşoğlu, Ali ve Hasan Coşkun kardeşler, Şahinler Ailesi, Kaya Özen ve şuan adını sayamadığım birçok hayırseverin izleri hemen dikkat çekmektedir. Ve inanıyorum ki daha birçok hayırsever Aksekili gerek eğitim kurumlarımızın gerekse sağlık kurumlarımızın ihtiyaçları için yardımcı olacaklardır.

Akseki'de görev yaptığım zaman zarfında gözlemlediğim en güzel şeylerden biri de insanların memleketlerine olan bağlılıklarıdır. Bunu yıllardır aksatılmadan yapılan köy mevlitlerinde veya sadece cenaze namazı için bile kilometrelerce uzaktan gelen bir otobüs dolusu insandan anlayabilirsiniz. Ve benim Akseki'nin dışında; İstanbul'da, İzmir'de, Aydın'da ve diğer yerlerde yaşayan Aksekililer'den istediğim buralardaki evlerine sahip çıkmaları, yıkılıp gitmesine izin vermemeleri, yılda iki gecede olsa gelip evlerinde kalmalarıdır.

Kuzeyde olsun güneyde olsun 51 mahallesi ile bir bütün halinde Aksekinin bir Kaymakam için görev yapılacak en güzel ilçelerden biri olduğunu düşünüyorum. Görev yaptığım her yerde ilk iş gönülleri yapmayı ilke edinmiş biri olarak ümit ediyorum ki bu güzel ilçeden ayrıldığımda da yapmış olduğum en güzel kalıcı hizmet Aksekililer'in gönlünü kazanmış olmak olur. Tüm Aksekilileri en içten duygularıyla selamlıyorum.

En tatlı kutlamalar için

Pastalar

Backhaus'tan!

Backhaus

www.backhaus.com.tr - www.buuday.com.tr

(0212) 637 23 04

Hukuk Köşesi: Yeni Bir Uyuşmazlık Çözüm Yolu Olarak Arabuluculuk

2012 yılının Haziran ayında, 6325 numaralı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu ile hukuk sistemimize yeni bir alternatif uyuşmazlık çözüm yolu eklenmiştir. Kuzey Amerika ve Avrupa'da öncelikli tercih edilen anlaşmazlık çözüm yolu olan arabuluculuğun Türkiye'de ilk yıllarda kayda değer sayıda uygulaması görülmemiştir. 2017 yılına geldiğimizde hızlı bir ivme kazanmış, sadece bu yıl içinde 16.000'e yakın uyuşmazlık arabuluculuk yolu ile çözülmüştür.

Arabuluculuk nedir?

Arabuluculuk; 6325 sayılı Yasa'nın 2/1-b maddesi ve yönetmeliğin 4/1-b maddesinde, taraflar arasındaki özel hukuk uyuşmazlığının, arabulucu tarafından yürütülen müzakereler ile en uygun çözümü kendilerinin bulmasını sağlayan dostane bir çözüm yöntemidir.

Herkes arabulucu olabilir mi?

Arabulucu olabilmek için; Hukuk Fakültesi mezunu olmak, mesleğinde 5 yıllık kıdeme sahip olmak ve arabuluculuk eğitimini tamamlayıp, yazılı ve sözlü sınavlarda başarı göstererek Adalet Bakanlığı Arabulucular Siciline kayıt olmak gerekir.

Arabulucu ne iş yapar?

Arabulucu tarafların anlaşmalarına müzakere teknikleri kullanarak yardım eden, toplantıları yöneten ve tarafların uyuşmazlıklarda kendi çözümlerini bulmalarına yardım eden uzman kişidir. Arabuluculuk kazan-kazan yönteminin uygulandığı bir çözümdür. Arabuluculukta taraflar serbest iradeye sahip oldukları için her iki tarafın da mutlu olacağı bir çözüme ulaşabilirler. Aslında arabuluculuk ülkemizde her zaman var olan helalleşme kültürünün hukuk sisteminde vücut bulmuş halidir.

Arabulucu & Avukat
Arzu Külahcioğlu Altıntoz
arzukulahci@yahoo.com

Hangi uyuşmazlıklarda arabuluculuğa başvurulabilir?

Tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edebilecekleri, mutlaka bir mahkeme kararına ihtiyaç duyulmayan özel hukuk uyuşmazlıklarında arabuluculuk yoluna başvurulabilir. İş

Hukukundan kaynaklanan çeşitli davalar, kiracı- kiralayan arasındaki davalar, ticari davalar, marka patent davaları, alacak davaları, kredi ve eser sözleşmesinden doğan davalar, katkı payı, eşya davası, tazminat davaları ve benzeri davalarda arabuluculuk yoluna başvurulabilir.

Hangi uyuşmazlıklarda arabuluculuğa başvurulamaz?

Hizmet tespiti, yaşlılık aylığına hak kazanıldığının tespiti gibi kimi SGK uyuşmazlıkları, boşanma, velayet, evlat edinme, babalık, soy bağının reddi ve benzeri davalarda arabuluculuğa gidilemez.

Arabuluculuk ne zaman başlar?

Arabuluculuk, taraflar arasındaki görüşme ve müzakerelerin sonuç vermediği durumlarda tarafların arabulucu ile masaya oturmasıyla başlar. Taraflar arabulucuya, dava açılmadan önce ya da açıldıktan sonra gidebilirler. Yasa tarafından zorunlu arabuluculuk yolu öngörülmuş ise davanın açılmasından önce arabulucuya başvurmak gereklidir. Arabuluculuk süreci boyunca dava açma ve zamanaşımı süreleri işlemeyeceği için, süreç anlaşma ile sonuçlanmazsa taraflar dava yoluna gidebilir veya açılmış davayı devam ettirebilir.

Neden arabuluculuğa başvurmak gereklidir?

Arabuluculuk; hukuki sorunu az zamanda, az masrafla ve geleceğe dönük olarak, gizli şekilde tarafların

iradelerine bağlı olarak çözen, her iki tarafın da kazanmasını sağlayan çözüm yöntemidir. Taraflar, davadan farklı olarak arabuluculukta, harç ve mahkeme giderleri ödemeyecekleri için ekonomik bir yoldur. Ülkemizde davalar çok uzun sürdüğü için arabuluculuk yolu ile uyuşmazlığın çözümü kısa sürede mümkün olabilecektir.

Arabuluculuk faaliyeti sonucunda bulunacak çözüm nasıl bir koruma sağlar?

Tarafların arabuluculuk faaliyeti sonucunda anlaşmaya varmaları halinde arabulucu tarafından hazırlanacak, arabulucu ve taraflarca imzalanacak arabuluculuk belgesi mahkeme kararı niteliğinde belge sayılır. Bu nedenle tarafların üzerinde anlaşıkları hususların tekrar yargı konusu yapılması mümkün değildir. Böylelikle her iki tarafı da sonradan ortaya çıkacak sorunlara karşı koruyan ve güvence sağlayan bir yoldur.

Zorunlu arabuluculuk davetini kabul etmezsem zararlı çıkar mıyım?

Zorunlu arabuluculuk yoluna gidilmesi gerekli hukuki uyuşmazlıklarda dikkat edilmesi gereken en önemli konulardan biri; taraflardan birinin geçerli mazeret göstermeksizin

toplantıya katılmaması nedeni ile arabuluculuk faaliyetinin sona ermesi durumunda toplantıya katılmayan taraf, davada kısmen ya da tamamen haklı çıksa bile, ödenecek yargılama giderinin tümünden sorumlu tutulacaktır.

Arabuluculuk sürecinin özellikleri nedir?

Arabuluculuk; iradi, eşit, gizli, özen ve tarafsızlık içinde yürütülen bir süreçtir.

Arabuluculukta; iradilik ve eşitlik ilkesi vardır. Taraflar; başvurma, süreci devam ettirme veya vazgeçme konusunda tamamen serbesttirler. Her iki taraf da eşit haklara sahiptir.

Arabuluculukta gizlilik vardır. Aksi kararlaştırılmadığı takdirde, arabuluculuk sürecinde sunulan belgeler veya elde edilen bilgi, belge ve kayıtlar gizlidir. Taraflarca yapılan arabuluculuk daveti veya bir tarafın arabuluculuk faaliyetine katılma isteği, taraflarca ileri sürülen öneriler, görüşler, teklifler, vakia veya iddianın kabulü, sadece arabuluculuk faaliyeti nedeni ile hazırlanan belgeler; mahkeme, hakem veya idari bir makam tarafından istenemez. Mahkemelerde delil olarak kullanılmadığı gibi bunlar hakkında tanıklık da yapılamaz.

Arabuluculukta özen ve tarafsızlık vardır. Arabulucu görevini özenle, tarafsız bir biçimde yerine getirir, taraflar arasında eşitliği gözetir.

Yukarıda çeşitli başlıklar altında açıklamaya çalıştığımız arabuluculuk müessesinin, ülkemizde yararlı ve doğru uygulamalarının yapılarak gelişmesi, vatandaşların hak arama mücadelelerinde kendi çözümleri ile adalet duygularının güçlenerek, adalete inancın artması temennisi ile.

Zeka, Azim Ve Sabırdan Doğan Başarı: Mert Çetin

Zeka, azim, sabır... Cevizlili hayırsever işadamı merhum Musa Çetin'in torunu Akseki gençliğini başarı ile temsil ediyor.

Galatasaray'da en çok o konuşuyor! Basın toplantıları, maç önü, maç sonu, hep o var. Ama kendi cümlelerini kurmuyor, görevi Galatasaray'da yabancıların sesi olmak. Gördüğümüz bir adam var, bir de hiç bilmediğimiz ve tanımadığımız... Galatasaray'ın kara kutusu, İdari Menajer Yardımcısı Mert Çetin'e biz sorduk, o da kendi cümlelerini Akseki Dergisi için kurdu.

Kimdir Mert Çetin?

Ben Musa Mert Çetin, 17.10.1983 İstanbul doğumluyum. Babam Metin Çetin iş adamı, annem Sibel Çetin mükemmel resimler yapan ressam bir ev hanımı, kardeşim Berk Çetin Haliç Üniversitesi spor yöneticiliğinden mezun şu anda Barcelona'da MBA masteri yapıyor. Anaokulundan lise sona kadar eğitimimi FMV Nişantaşı Özel Işık Lisesi'nde tamamladım daha sonra Yeditepe Üniversitesi İngilizce Uluslararası İlişkiler bölümünden mezun oldum. Askerliğimi

Kıbrıs'ta yaptım. Galatasaray'a olan aşkım isminden de anlaşılacağı gibi canım babamdan kaynaklanıyor. Futbol sevgimin temeli dayım Alp Pehlivan'ın kaleci geçmişinden geliyor. Rahmetli Yılmaz dedemle beraber sık sık dayımın antrenmanlarına ve maçlarına giderdik o yüzden soyunma odası atmosferine küçüklüğümünden beri alışkınım. Annemin doğum sonrası rahatsızlığından dolayı çocukluğum Etiler-Kasımpaşa arasında geçti o yüzden Ülker anneannemin bende çok emeği vardır ve Galatasaray'da işe başladığım günden itibaren kendisi Fenerbahçe'yi bırakıp Galatasaraylı olmuştur.

Futbolcu olma hayali vardı mutlaka...

Yetenekliydim dersem klişe olacak ama öyleydim, amatör liglerde Ortaçeşme'de, okul takımında oynadım, Galatasaray altyapısına da gelmiştim. Sağ bek ve sağ açkıttım. Futbol okulla beraber yürümüyordu. Ailem de çok sıcak bakmadı çünkü dayım örneği vardı; Mersin İdman Yurdu'ndan 1. Lig'e transfer olacak diye beklenirken bacağı kırılmıştı ve tam toparlanırken ne olacağı belli değil. Futbolculukta yarının ne olacağı belli değil. Ailem de okula devam etmemi istedi.

Tüm eğitimim İngilizceydi. Üniversitede çok az İspanyolca öğrendim, temel kalıplar sadece. Üniversiteden sonra dayımın yönlendirmesi ile askere gittim, babamın tanıdığı bir firmada ithalat ihracat departmanında işe başladım. En yakın arkadaşlarımdan biri menajerlik işlerine başlama hevesindeydi. Gençlerbirliği genel menajeri Cem Onuk (bu işin duayenlerinden ve harika bir insandır) ile görüşmesine ben de gittim. O dönem Oftaşspor Süper Lig'e yeni yükselmişti. Cem Hoca bizi dinliyor ama kafasında transferleri çoktan bitirmiş, kırmamak adına görüşüyor bizimle. Bu işin piri bir isme futbolcu anlatıyoruz, öyle düşünün. Sohbet sırasında Cem Hoca İngilizce bildiğimi öğrenince "Gel Oftaş'ta başla" dedi. Dedemle dayımın maçlarına antrenmanlarına gitmelerimiz ve deplasman yolculukları, altyapılar derken çocukluğum futbolun içinde geçmişti, diğer yandan da fanatik Galatasaraylıyım, Cem Hoca'dan bu teklifi duyunca hemen alladım. Ailemle

konuştum ikna ettim, işten ayrıldım. Sonuçta en büyük hayalim gerçekleşiyor, futbolun içinde bir işim olacak.

İngilizceyi saymazsak 4 dil, İspanyolca, Portekizce, Fransızca ve İtalyancayı çok iyi bildiğini biliyoruz. Bu dillerine zaman öğrendin?

Oftaş'ta başladığımda sadece İngilizce biliyorum. Neyse ki futbolcular da İngilizce biliyordu ama Gençlerbirliği'nden Sandro ile Tozo geldi, ikisi de Portekizceden başka dil bilmiyordu. Bu mesleği yapmak istiyorsam dil öğrenmem gerektiğini anladım. İspanyolca ile başladım, Şilili Nicolas Peric geldiğinde çok yardımı olmuştur, beni çalıştırıyordu. Gençlerbirliği'ne geçtim, Kahe vardı, şimdi Amasyaspor'da oynuyor. Onunla beraber Portekizceyi ilerlettim. Yalnızca tercüman değilim, aynı zamanda Cem Hoca'nın yardımcısıyım. Kontrat hazırlardım, deplasmana gittiğimizde takımın kredi kartı bende olurdu. Maç toplantısından çıkıp otelin hesabını kapatıyordum ve maça geçiyordum. Sorumluluk fazlaydı ama Gençlerbirliği harika bir okuldu. Cem Onuk gibi değerli bir insanla çalışmak büyük şanstı.

Görüşmeye devam ediyor musunuz?

Birlikte çalıştığım tüm hocaları, oyuncularını arar konuşurum. Bir defterim vardır, orada hepsi kayıtlıdır, sırayla arar hatırlar sorarım. Sayıları da az değildir, sadece Gençlerbirliği'ndeki 2 senemde 5 hoca ile çalıştım; Fuat Çapa, Stumpf, Bülent Korkmaz, Mesut Bakkal ve Samet Aybaba. Rahmetli İlhan Cavcav başkan faktörü elbette...

Galatasaray'a geçişin Bülent Korkmaz'ın seni tavsiye etmesi ile olmuştur. O hikâyenin aslını anlatır mısın?

Bülent Korkmaz benim için efsaneydi. Tribüne gittiğim dönem 4 sene üst üste şampiyon olduğumuz ve UEFA Kupası'nı aldığımız süreçteki şaşaaya tanıklık ettim ve hep çok şanslı olduğumu düşünürüm. Bülent Korkmaz da o yıllarda takımın kaptanıydı. Gençlerbirliği'ne Bülent Korkmaz'ın teknik direktör olarak geleceği haberini duyunca beni bir heyecan aldı. Dizlerim titriyordu. İlk karşılaştığımız anı hiç unutamıyorum. Gençlerbirliği restoranında takım kahvaltısında iddik... O zamana kadar hep tribünden çağırırmışsınız, çalışma fırsatı buluyorsunuz. Sürekli maç anılarını anlatmasını isteyip başını ağrıttırdım. Hoca Gençlerbirliği'nden ayrıldıktan sonra aramaya devam ettim. Skibbe gitti ve Galatasaray'a Bülent Korkmaz geldi. Bir önceki hafta da Kocaelispor'a 4-0 kaybetmiştik. Bir taraftar olarak inanılmaz üzülyorsunuz, ardından idolünüz takımınızın başına geçiyor. Bir kapı açılıyor aslında siz farkında olmadan. Bülent Hoca göreve başladıktan bir hafta sonra beni aradı ve böyle bir ihtiyaç olduğunu söyledi, "Atla gel Galatasaray'a" dedi. Dünyalar benim oldu. Kontratım yoktu, sezon bitiyordu, çok sancılı olmadan ayrılırım diye düşündüm. Cem Onuk'un yanına gittim, "Senden çok memnunum bırakamam, seni yetiştiriyorum yerime geçeceksin" dedi. Galatasaray taraftarı olduğum takım, izin istedim gitmek için. "İlhan Cavcav'a söyleyeyim, o ne diyecek" dedi. İlhan Başkan ile de aramız çok iyiydi. Akşamüstü antrenmanında lobide karşılaştık. "Galatasaray'a gidecekmisin. Bak bu bastonu belinde kırarım, hiçbir yere gidemezsin" dedi. Bülent Hoca arıyor, ailem bekliyor, İlhan Başkan izin vermiyor. Bir haftada 3-4 kilo verdim. Beden olarak Gençlerbirliği'nde idim ama kafa Galatasaray'a gitmiş, hayaller kuruyor. Beni bu mesleğe başlatan insan Cem Onuk ve İlhan Cavcav'dı, bana böyle bir imkan vermeselerdi bugün bu noktada olmazdım,

kötü ayrılmak istemiyordum ama gözümü kararttım, önce Cem Hoca'ya gittim oradan da İlhan Başkan'ın yanına... Baba oğul gibi konuştuk, nasihatler verdi sonra da Adnan Polat'ı ve Adnan Sezgin'i aradı. "Sana pırlanta gibi bir çocuk gönderiyorum, emanetimdir, her şeyine kefilim" dedi.

Galatasaray'a geldiğim ilk günü unutamam, babam bırakmıştı ön kapıya. Bülent hoca karşıladı, beni alıp futbolcularla tanışmaya götürdü. Bir hafta önce televizyonda seyrettiğin adamlar; Lincoln, Nonda, Kewell, Baros, Hasan Şaş... Benim dizler titremeye başladı. Hasan Hoca da çok esprilidir. İlk toplantıya giriyoruz, ben yabancıları toparladım, bağdaş kurup önlerine oturdum ve hocaya da sırtım dönük durumdayım. Hasan Şaş gelip "Hayırdır birader, sıra gecesine mi geldin?" dedi. Dakika 1, gol 1, zaten baskı var üzerimde heyecanlıyım...

Çok iyi bir Galatasaraylısın. Ali Sami Yen Stadı'nın sahaya çıkan koridorlarını yürüyüp tribünleri gördüğün anda yaşadığın duyguyu tarif etmeni istesek?

Ali Sami Yen'e ilk kez Gençlerbirliği'nde çalışırken gelmiştim, daha yolda tüylerim diken diken oluyordu ve kendi takımımın stadına deplasmana çıktım. O dönemde sakın kalabilmek için kendi kendime telkinde bulunuyordum, gol olduğunda sevinmemem gerekiyordu. Üstelik Sami Yen'in Kapalı'sında Ultraslar'ın hemen hepsi tanışık, yıllarca omuz omuza maç seyrettiğim insanlar. İnsanın doğduğu yer değil, doydugu yerdir diye bir söz vardır, çok doğruymuş. Soyunma odasında maçın havasına giriyorsun. Sami Yen'deki ilk maçımızda Bülent Korkmaz'ın çalıştırdığı Gençlerbirliği ekibinde idim ve ilk golü de biz atmıştık. Çok farklı bir duygu oluyor, kendi takımının yediği gole seviniyorsun. Elbette eski arkadaşlardan "sen nasıl Galatasaraylısın" mesajları gelmişti.

İlk gençlik yıllarımda okuldan kaçıp maçlara gittiğimizde top toplayıcı çocuklara özenirdim, Galatasaray altyapısında oynayıp maça top toplayıcı gelmek büyük şanstı benim gözümde. 2006'daki şampiyonluk maçında tribündeydim. Çok yakın arkadaşım Ferhat ile birlikte sahaya inmiştik, soyunma odalarına gitmiştik. O gün "Buralarda dolaşmak ne harika bir duygudur" diye düşünmüştüm. Gençlerbirliği'nde çalışırken Galatasaray'da Skibbe döneminde, o sezonun ilk devresinde Ankara'ya maça gelmişlerdi, kulüp doktoru Savaş ağabeye, "Bir gün

Allah Galatasaray'da çalışmayı nasip eder mi?" demiştim. Aynı sezonunun 2. devresinde Galatasaray-Gençlerbirliği maçında sarı kırmızılı kulübedeydim. Galatasaray armasını giymek, takım otobüsüne binmek, Sami Yen'in yolunu gitmek, rüya gibiydi...

Galatasaray'ın yedek kulübesinde oturup tribünlere baktığında ne hissediyorsun? Oradaki Mert Çetin'i görebiliyor musun?

Kendimi frenlemeyi öğrendim elbette ama o Mert Çetin'i görüyorum, evet. Yıllar geçse de o tribün ruhu içinizde kalıyor. Tribündeki Mert Çetin coşkulu bir taraftar ama kulübede bir camiayı temsil ediyorsunuz ve duygularınızı kontrol etmek durumundasınız. Gol sevincinde ise tüm o coşku ortaya çıkıyor ve tribündeki Mert Çetin o anda saha kenarında beliyor.

Bülent Korkmaz'ın ardından Rijkaard geldi.

Rijkaard o zamanın Guardiola'sı gibiydi, Barcelona'dan gelmişti, Hollanda efsanesiydi. Şampiyonlar Ligi şampiyonu olmuştur. Son derece alçakgönüllü, mütevazı bir insandı. Hem ailesi hem de kendisiyle samimiyet yakaladık. Yardımcısı Neeskens çok değerli bir futbol adamıydı, gerçek bir efsane. Babam için Neeskens daha büyük efsaneydi mesela. Rijkaard ön plandaydı teknik direktör olarak ama arkasında Neeskens gibi bir destek ve futbol akli vardı. Rijkaard giderken çok duygusal bir dönem geçirmiştim, zamanla insan böyle ayrıllıklara üzüle de alışıyor, içinde yaşamayı öğreniyorsun ama o dönemde benim için bu kadar samimi ve yakın olduğum biriyle ayrılmak çok zor olmuştur. Toplantı odasına girmişti, içeriden ne karar çıkacak diye kapıda bekliyordum. Çıktı, beraber odasına gittik, gözünün içine bakıyordum ne oldu diye... Belliydi aslında kararın ne olacağı ama yine de bir

umudum vardı. Oturduk karşılıklı, “Ayrıldım, bitti” dedi. Ağlamaya başladım. Karakter olarak duygularını belli edebilen biri değilimdir ama Rijkaard ile dostluğumuz çok özeldi. Düşününe beni ve Nezihi Hocayı çağırmıştı. Yeni stadi görememişti, Türk Telekom Stadı’na Hagi ile gitmiştik.

Elbette bir de Hagi gibi bir futbol kahramanı ile iş arkadaşşı olmak var...

Benim tribün günlerim Hagi’nin dönemiydi. Yıllarca izliyorsun, Monaco’ya o golü tam önümüzde atmıştı. O gollere seviniyorsun, yıllar sonra Hagi ile birlikte çalışıyorsun. Allah’ın bir lütfudur. Yardımcısı Tugay Kerimoğlu, başka bir efsane. Galatasaray’daki 9 yılım boyunca, maçtan önce tribüne çağırdığım oyuncularla dostluklar kurdum. Taffarel ile abi-kardeş gibiyiz, bizden biri olmuştı. Türkçe konuşurduk, kahvaltıları beraber yapardık her sabah. Esprii, pozitif, karakter olarak kendime örnek aldığım bir insandır.

Seni sadece bir kulüp profesyoneli olarak görmüyorlar ve öyle değilsin.

Sonuçta sabah gelip akşam çıkıp evine gittiğin bir mesai sistemi değil, aile gibi oluyorsunuz. Yabancı oyuncuların burada kurdukları bağın aracısıyım. Evlerini buluyorum, çocukların okulunu ayarlıyorum, eşinin düzeni kurmasına yardımcı oluyorum. Ailelerinin bir bireyi gibi oluyorum. İlk geldiklerinde, ülkemizin yurtdışında doğru anlatılmıyor olmasından kaynaklanan önyargılar oluyor ve o önyargıları kırmak öncelikle benim görevim oluyor. Uluslararası ilişkiler mezunuyum, ailem diplomat olmamı çok istemişti, burada da yaptığım şey diplomatlıktan farklı değil aslında.

Arda Turan ile İspanya

Arda ile beraber, kötü gittiğimiz ve 8. bitirdiğimiz sancılı o sezonda Atletico Madrid meselesini konuşuyorduk. “Sezon sonunda böyle bir transfer olabilir, eğer olursa da İspanya’ya benimle beraber gelmek ister misin? Asistan olarak değil,

arkadaş kardeş gibi beraber olalım, beraber gitmek istiyorum” demişti. Ben de isterim diye cevap vermiştim, İspanya benim için özel bir tecrübe olacaktı. Menajerlik oyunu oynar gibi bir şeydi... Bu meseleyi de aramızda tutuyorduk, benim bu kulübün içerisinde duyduğum konuştuğum şeyleri ailem bile bilmez, kimseyle hiçbir şeyi paylaşmam. Sezon bitiminde Fatih Terim geldi. Arda’nın Atletico transferi rafa kalktı. Onunla çalışmak herkesin hayalini süslüyordu. Diğer yandan da Fatih Hoca’nın kendi ekibi ile çalışacağını düşündüğümüzden durumumuz yine belirsiz olacaktı. 10 gün sonra Fatih Hoca beni odasına çağırdı. “Seninle ilgili bir araştırma yaptım, çalıştığın hocalarla ve futbolcularla konuştum, seni sordum, tek bir kötü söz duymadım, bu nedenle de çalışmaya devam etmek istiyorum” dedi. Arda da ben de Galatasaray’da kaldık. Dünyanın en mutlu insanı oldum çünkü hem Fatih Terim ile çalışacağım hem de kaptan kalıyır, bir taşla iki kuş benim için. 1 ay sonra Arda bana Atletico Madrid’e imza atacağını söyledi ve “Gidiyoruz” dedi. “Kapu” dedim, “nereye gidiyoruz, hoca ile konuşmuşuz devam ediyoruz.” Arda da “Senin için de farklı bir tecrübe olacak, La Liga’ya gidiyoruz” dedi. Ramazan ayıydı, hocayla beraber oruçluyuz, iftari beraber yapacaktık. Gençlerbirliği’nden ayrıldığım dönemdeki gibiydim, bedenim orada ama kafam değil, hoca fark etti, sordu, hem kendisiyle çalışmayı ne kadar istediğimi hem de bu İspanya tecrübesini yaşamanın benim için önemini anlattım. Fatih Hoca da “Ben Arda ile konuşurum, gidemezsin” dedi. Arda da orada yalnızdı, gitmemi istiyordu. Ben yine 3-4 kilo vermiştim. “Biz bu konuyu halletmedik mi?” dedi, “Hocam konuşalım” dedim. Tüm ekibini topladı, Taffarel, Hasan Şaş, Ümit Davala...

Olası sıkıntıları ve dezavantajları anlattılar. Ama benim aklıma düşmüştü İspanya, hoca da kabul etti. Ama bu arada benim ayrılmamdan sonra yerime birisinin alınması teklifini de beklemeye almış, pozisyonu boş bırakmış.

Senin için İspanya günleri nasıl geçiyordu?

Gider gitmez çok kolayca Arda’nın düzenini kurduk, evi arabası çevresini organize etmemiz 1 ay kadar sürdü. O dönemde Reyes’in Galatasaray’a transferi konuşuluyordu, biz o akşam Reyes’le beraber yemek yiyorduk. Kulüpte onlarca farklı çözüm üretmem gerekirken Madrid’de sadece Arda vardı ve benim için tatil, rehabilitasyon gibiydi. Her şey çok farklıydı. Önce Abdürrahim Albayrak aradı, “Dönmeni istiyorum” dedi. Bir hafta sonra da Galatasaray, Real Madrid’le hazırlık maçı için İspanya’ya geldi. Arda ile ziyarete gittik. Fatih Hoca sitemini yaptı, oyuncularla sohbet ettik ki onlar da sitem ettiler. Yemekten sonra vedalaşmak üzere kalktık, Fatih Hoca “Sen nereye gidiyorsun? Bizimle antrenmana çıkacaksın” dedi. Üzerimde kot pantolon ve Galatasaray forması ile Real Madrid tesislerinde antrenmandaydım. “Yarın maç toplantısına sen de geliyorsun” diye ekledi. Bir şeyler seziyordum, Arda da dönmemi istediklerinin farkındaydı, konuştuk ve geri dönmemin daha doğru olacağına karar verdik. Hoca’yı aradım, “Ben geldim” dedim, “Emin misin bak KAP’a bildiriyorum” dedi. “Eminim, bildirin KAP’a, ben döndüm” diye cevap verdim. Onunla çalışmak gerçekten bir ayrıcalıktı. Allah vergisi bir aurası vardır, onun yaptığı maç konuşmasıyla ben bile çıkar en az 10 dakika canımı dişime takar oynarım, öyle benzersiz bir ruh halidir. Kadıköy’de şampiyon olduğumuz maç öncesinde takım otelde kamptaydı, özel bir video gönderdiği mesajlardan oluşuyordu. Müthiş bir etki yaratmıştı.

Hoca ile sezon öncesi hazırlık kampları, maç öncesi toplantıları, saha içi iletişimimiz son derece efektifti. Saha içerisinde hoca ile beraberseniz onun söylemlerinin duygusunu çevirirken ses tonunuza vermelisiniz. Hoca sinirliyse tercümeye oyuncuya bunu hissettirecek bir ton kullanmalı ve enerjiyi yansıtmalısınız. Fatih Terim’le çalışırken bu nüans hoca için çok önemli olmuştu. O dönemde tercümandım. Fatih hoca ilk kampın sonunda bana “Sen sadece tercüman değilsin, takımın önemli bir parçasısın, idare menajer yardımcısı olacaksın” dedi. Fatih Terim benim kariyerime katkı yapmakla kalmadı, kulüpte insanların bana ve yaptığım işe bakış açısını da değiştirdi.

“MERT MOURINHO”

Real Madrid ile eşleştiğimizde Marca Gazetesi Hamit Altıntop ile röportaj için Türkiye’ye geldi. Ben de röportajı asiste etmek için yanındaydım. Sohbet benden açıldı ve Hamit abi “Bu da bizim Mourinho’muz” dedi. Bu sözü Marca’ya haber oldu. Kayserispor deplasmanında rakip izlemesi için Mourinho geldi. Fatih Hoca cezalıydı, Mourinho eski öğrencilerine selam vermek için izin istemiş, soyunma odasına “Mourinho geliyor” diye haber geldi. Ben de şakasını yapmışım: Eski oyuncular arkadaşlarına selam vermeye gelirler, Ceyhun Gülselam da Kayserispor’daydı, tüm soyunma odası Mourinho beklerken Ceyhun’un koridorda yaklaştığını gördüm, “Ben kapıyı açıp Mourinho geldi diyeyim ama sen gir” dedim, Ceyhun da kabul etti. Ben kapıyı açtım, Mourinho diye, tüm hocalar herkes ayağa kalktı ama Ceyhun girdi! Tabii tepki oldu ister istemez! Ve sonra da Mourinho kendisi geldi. Herkesle selamlaştı, ben odanın öbür tarafındayım, gözüm onun üzerinde ama tanışmak için yanına gidebileceğim bir ortam yok. Sneijder, Drogba, Hamit Altıntop ve Mourinho birlikte konuştular, beş dakika kadar sonra ya Drogba ya Sneijder beni çağırdı, depar atarak yanlarına gittim. “Bu da bizim Mourinho’muz” dediler. Mourinho da “O zaman Special Two oluyor demektir” diye espri yapmıştı. Sanki 10 yıldır tanıyormuşum gibi sarıldım. Birkaç gün sonra da maç için Madrid’e gittik, statta antrenman için sahaya çıkarken sağ taraftan biri seslendi: “Hey Special Two!” diye... Döndüm sese doğru, Mourinho! Yanına gittim beni yardımcıları ile tanıştırdı. Aradan zaman geçti, Mourinho Chelsea’nin başındaydı, Galatasaray ile oynamak için İstanbul’a geldiler. Soyunma odasına gidip selam vermek istedim ama yoktu. Koridordan sahaya çıkıyordum, yedek kulübesinde tek başına oturuyordu, karşısında da 30-40 tane foto muhabiri vardı. Yaklaşp uzaktan selam vermeye yeltendim, beni görünce ayağa kalkıp yanıma geldi, sarıldı, o sırada fotoğraf makinelerinin deklanşörleri basılıyordu. Son görüşmemizde de Manchester United maçı içindi, soyunma odası koridorunda karşılaştık, “Sen daha başkan olmadın mı?” diye takıldı. Öyle bir hikaye ki senaryosunu yazsanız, uygulaması imkansız...

Görevin gereği takımın kara kutusu sensin. Sır gibi saklayacağını onlarca bilgiyi taşımak gibi ağır bir sorumluluğun var. Senden hiçbirini açık etmeni istemiyoruz elbette, saygımız sonsuz. Merak ettiğimiz, bunu nasıl başardığın...

Bence insanın karakteri ile ilgili. Kendimle ilgili övgüde bulunmam, hatalarım da vardır, olmuştur, çeviride ya da görevimle ilgili eleştiriler yapılır. Ama güvenilirliğim konusunda hiçbir soru işareti olmasına izin vermem. Bana söylediğiniz her şey bende saklı kalır, bu mesleği yapmanın tek yolu da budur. Her gün sayısız bilgi akışının içerisindeyim, durduğum noktada benimle konuşan insanın en fazla güvendiği kişi olmak durumdayım ki görevimi yerine getirebileyim. Kimsenin “adamı” olmadım, benimle ilgili bu sıfatı kimse kullanmamıştır çünkü olmam, olmamam gerekir. Ben Galatasaray’ın adamıyım. Burada olduğum sürece de o kara kutu ben olacağım. Zor bir şey. Çok hassas dengeler... Hoca ile futbolcu arasındaki en özel görüşmelerin tek tanığı oluyorsunuz, soyunma odasında asla kimsenin bilmemesi gereken olay ve konuşmaların şahidi oluyorsunuz. Gazeteciler ve muhabirlerle iletişim içerisindesiniz. Tek bir gazeteci “Ben Mert Çetin’den haber aldım, bana şu haberi verdi” desin, hem Galatasaray’ı hem de bu mesleği bırakırım! İnsanlar bana bu kadar güvenirken onları yarı yolda bırakamam.

Herkes Mert Çetin’i tercüman olarak biliyor ama sen Galatasaray’ın idari menajer yardımcısı pozisyonundasın. Kulübün içerisinde bir profesyonel yönetici olarak emin adımlarla yürüyorsun. Kariyer hedefin nedir?

Futbolun içinde kalmak istiyorum. Kafamda bazı planlar var ama yol nereye götürür * Bu röportaj fitbol dergisinden alınmıştır.

belli olmaz elbette... Saha içine geçebilirim ya da idari taraf ağırlıklı olabilir. Yaptığım işi çok seviyorum. İşin gerekligi nedeniyle özel hayatı sürdürülebilir kılmak zor, hiç durmadan aktif şekilde çalışmak, sorun çözmek, takımla beraber tüm o yolculuklar özel hayatınızı kurmanıza engel oluyor ama ben Galatasaraylıyım, bir hayali yaşıyorum ve hiçbir zorluğu gözüme batmıyor.

Çalıştığınız her hocadan futbolun taktikğine ve teknikğine dair sayısız bilgiyi öğrendin. Mert Çetin’in futbol felsefesini sorsak nasıl tanımlarsınız?

Büyük takımda çalışınca ister istemez hücum ve göze hoş gelen futbolu tercih ediyorsunuz. Benim futbol felsefem de beklerin oyuna katıldığı, topu ayağında tutan ama kaybettiğinde de sağlam defans reaksiyonu gösteren kurguya sahip bir takım. Galatasaray’da yıllarca hocalar değişse de hücum oyunları çalıştık, kapalı defansları açmaya yönelik oyun planlarının geliştirilmesini izledik. Ofansa çıkarken defansı unutmayan, hücumda da savunmada da artı bir oyuncuya sahip olabilen takım oyunları olarak tarif edebilirim. 11 yıldır her hafta taktik toplantılarına girip çeşitli hocaların futbol mantalitesini en yakından izleyince maçları zaten taraftar gözüyle izleyemiyorsunuz, bence bu şekli daha da zevkli, gözüm oyun planını arıyor ve çözmeye çalışıyorum ister istemez. Maç izlerken 2-0 olduğunda “bakalım döner mi?” diye değil “2-0 gerideki takımın hocası nasıl bir taktiksel değişime başvuracak, öndeki takım nasıl bir kurguya geçecek” diye bakıyorum, böylesi de daha keyifli geliyor. İnternet üzerinde yabancı kaynakların antrenman drill makalelerini takip ediyorum. Çalıştığım tüm hocaların da maç oyun planlarını ve antrenman drillerini not alırım.

Bu notlar bir gün kitap olacak mı? Parayla satın alınamayacak bir birikimi kayıt haline getirip kitaplaştırmak çok değerli...

Olabilir. Anı defterim de var ama o biraz zor kitap olur...

MANCINI’NİN MEKTUPLARI

Çok mantıklıydı. Taktiksel değişiklik yapıyordu, 4-4-2’den 3-5-2’ye ya da 4-2-3-1’e dönüyordu, futbolcuya anlatıyorsunuz ama sahaya girdiğinde adrenalin yükseliyor. Mancini hiçbir şeyi şansa bırakmıyordu, küçük bir kağıda dizilişi yazıyordu. Bu bazıları tarafından manipüle edildi, oysa tüm takımın yerleşimini değiştirmektı yaptığı ve son 15 dakikada artık kaybedecek vakit yok. Oyuncunun ruh hali ve taraftarın gürültüsünü de ekleyince iletişimin zor olduğu bir anda bunu yapıyorsunuz. Mantıklıydı, yazıp veriyordu reçeteyi... Mancini çok klas bir adamdı. Futbolcular, kulüp profesyonelleri aramızda “Bugün acaba ne giyecek?” diye düşünürdük. Futbol anlayışı, taktiksel felsefesi, antrenman anlayışı bir kenara, beyefendi kişiliği diğer tarafadı.

İtalyancayı Mancini ile öğrendim. İspanyolca ve Portekizce bildiğim için İtalyanca da birkaç kurs almıştım, biraz kafa göz yaparak konuşuyordum. Mancini Roma’da evine davet etti, analiz uzmanımız Tolga Hoca ile birlikte 2 hafta Roma’da kaldık ve hem kursa gittik hem de İtalya’da pratik yapma fırsatımız oldu. Kurs bitince beraber İstanbul’a geldik, Mancini de transfer listesini yönetime verip hazırlıklar için dönecekti. Biz de toplantıyı bekledik, hocayı havalimanına bırakıp uğurlayacaktık. Yola çıktığımızda hiçbir sorun yoktu, havalimanına geldiğimizde bize görevi bıraktığını söyledi.

Diyet Saçmalıkları

İnsanımızı bir balon gibi bir şişirip bir boşaltan diyetisyen, doktor, profesör unvanındaki şarlatanlar diyeceğim, maalesef toplumumuzu sonuna kadar suistimal etmektedirler.

Büyük oranda diyet kitapları vurgununun yapıldığı ülkemizde, büyük paraların döndüğü bu sektörde, insanlar fütursuzca sömürülürken paraları, pulları, bedenleri diyet adına söylemlerle yok edilmektedir.

Bir gün siyah çay zararlı diyen, bir gün yararlı diyen, bir gün yumurtadan özür dileyen, diğer bir gün bardak bardak zeytinyağı için, yiyebildiğiniz kadar pastırma yiyen diyen bir anlayış toplumla alay etmektedir.

Halkımızda maalesef bu anlamda konuşan profesör unvanı almış bu kişilere değer vermektedirler.

Ziyaret ettiği beldelerin ürünlerine olumlu diyet raporu veren Akhisar'da zeytinyağı için diyen, Urfa'da yiyebildiğiniz kadar lahmacun yiyen, Kayseri'de pastırma vücuda yararlı diyen akıl, bedenlerde ne kadar tahribat yapar bir düşünelim.

Bedenimizde her saniye trilyonlarca hücremizde reaksiyon olduğunu düşünürsek tek düze kalıplı bir diyetin bizlere uymayacağı aşikardır.

Dukan Diyeti, Karatay Diyeti gibi protein diyetlerinin bedensel büyük tahribatlara yol açıp geri dönülmez

ölümcül veya emboli riskleri yarattığı bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Kalp krizleri bunların çabasıdır.

Senelerce gıda endüstrisinde çalışmış bir kişi olarak; her tür besin veya sıvı yüksek dozda tüketmenin bedenimize vereceği zararın çok büyük olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim.

Örneğin; vücuda yüksek yararı olan suyu altı litre tüketmek bile vücudumuzda su zehirlenmesine yol açabilir.

Organik adıyla, endüstri dışı, merdiven altı üretimler ek olarak başka bir risk taşımaktadır. Sizlerin bu anlamda yaşayacağınız tahribatlardan kimse sorumlu olmayacak, sonunda darbe yemiş engelli bedeninizle siz bir arada tüm yaşantınızı, acıyla bitirmek zorunda kalacaksınız..

Yapılması gerekenler; hijyene uygun üretilmiş, belli standartlarda olan ürünlerden vücudumuzun ihtiyacı olan kadar ürünü, ancak açlığımızı giderecek kadar ve isteğimiz doğrultusunda tüketmek zorundayız.

Sakin ola ki; tıka basa önümüze gelen ürünü tüketmeyelim.

Gerçek diyet; beden ve ruhumuzun istediği ürünü hijyen kurallarına göre üretilenlerden, masadan aç kalkarak tüketmek anlayışıdır. Bunu ana prensip olarak beynimize yazarak, mutlu

Mahmut Atom Duruk

sağlıklı bir yaşam sürebiliriz.

Diyet şarlatanlarını dinlemek büyük risk taşımaktadır.

Unutmayalım; bedenimiz asit, baz ve elektrik dengesinin senkron reaksiyonları sonucuna göre sağlığını oluşturmaktadır.

Asit-baz dengemiz, ancak az tüketerek, vücudumuzun isteği doğrultusunda, elimizin ılgüdüsel olarak gittiği ürünlerle belirlenmektedir

Ruhumuzu sakın ve mutlu tutarak, yorucu olmayan sporlar yaparak, olumlu düşünerek beden elektriğimizi dengeler, mutlu sağlıklı yaşayabiliriz.

Dilerim ki; sevdiklerinizle bir arada, sağlıklı bir bedende uzun yaşayın değerli hemşehrilerim.

ÖMER DURUK TESİSLERİ

YÖRESEL ÜRÜNLER

TAŞ FIRIN

DURUK MARKET

TARİHİ KÖY EVLERİ

PO AKARYAKIT İSTASYONU

YÖRÜK ÇADIR

TOPLANTI ve DÜĞÜN SALONU

KAMYONCULAR LOKANTASI

BARBEKÜ

ÖMER DURUK DİNLENME TESİSLERİ

Konya Yolu Üzeri Büyükkalan Mahallesi Akseki / ANTALYA TEL.: +90 242 682 10 14 - +90 242 682 10 13
info@omerduruktesisleri.com.tr www.omerduruktesisleri.com.tr

Bir Gelecek İnşası Aracı Olarak Geçmiş

“Ben Akseki”yim kitabı projesine emeği geçen Kemal Demirtaş.

Hint’te ya da Yemen’de fark etmez, gören görmeyen, bilen bilmeyen herkesin söyleyecek bir şeyi vardır Akseki’ye dair. Ben de duyup da görmeyenlerdendim, ta ki zamanın beni sancıya mihladiğı bir uçurumun başında, asırlık bedenleri ardıma alıp gözleri ıraklara yatarana kadar. Obruklardan süzülüp derin vadilere ulaşan birikim ve inince ovaya yağrulan yüzlerce yıllık devinim, yaşanmışlıklarla beraber unutulmuşlukların önündeki sis perdesini dağıtmaya başladı, gördüm denizi, dağ da dile geldi, “anlatacağım” dedi, “eğer dinlersen tüm hikâyeyi”...

Söylediğine göre bu topraklardaki hikâyelerin tümünü o şekillendirmiş. Sohbet ilerleyince dedi ki; “İleri gitmek için önce geriye görmek gerekir. Olayların en kadim tanığı ve yaşayanların ev sahibi benim burada. Ben sunan oldum her zaman; taşıma,

toprağıma, suyum, ağacıma verdim, herhangi bir karşılık beklemeden. Gördüm ki buralarda kutuplaştıran, ötekileştiren değil samimi olanlar kazandı. Doğaya uyum sağlayanlar, saygılı yaşam kültürü geliştirenler başardı. İstersen Sarıhacılar’daki evlerin temellerine, Çanakpınar’daki duvarın yüzüne, Ömer Duruk Evi’nin köşesine dilerse de Büyüksoylar Evi’nin içine bak hep beni göreceksin. “Pınarbaşı’ndan Ali Ceyla’nın yüzünde de Akşahaplı İbrahim Yavuz’un ellerinde de ben varım.”

“Güvendir bu toprakların harcı, ürkütülmemesi gereken lakin zaman zaman parlayıveren Taş Bülbülü korkmaz gösterir kendini bana. Çokgözlü İfigenya kanadını benden gelen rüzgârla çırpır, geleceğe bırakacağı etkiyi düşünmeden. Periler benim üzerimdeki kadehlerden çiğ toplar binlerce yıldır, Kayaagıl Çukuru’nun sırrı ise bende saklı. Bükülmüş beller, yorgun omuzlar değil aynadaki tek yansıma bebeklerin gülücükleri de yansıyor zaman zaman çerçevemin içerisine. Burası sadece zamanın doldurulacağı değil zamanın doyurulacağı bir yerdir. Hele ki son durak değil, görmesini bilene ilk adım vesilesidir.”

Arkeolog - Öğretim Görevlisi
Kemal Demirtaş
arzukulahci@yahoo.com

Dedi ve şöyle devam etti: “İyiisiyle kötüsüyle, eğrisiyle doğrusuyla geçmişimle anlamaya çalışın beni, emin olun içinizden biri değil içinizdeki biriyim.” Diyerek sohbeti o gün için noktaladı.

“Ben Akseki’yim” de bu sohbet sonrasında şekillendi. Ülkemizde eşine az rastlanan akademik ve entelektüel birliktelikle bilimsel bilginin küçük bir Anadolu yerleşimi ölçeğinde nasıl görünür ve kullanılabilir hale getirilebileceğini anlatmaya vesile olan “Ben Akseki’yim”; işlev, amaç, ilke ve kapsamıyla kelimenin tam anlamıyla bir “ilk” niteliğindedir, lakin ilçenin

popüler ve bilimsel anlamda etkinliklerle yol haritası çizilmelidir. Bu konuda dikkat edilmesi gereken en önemli nokta “nitelik” kavramının tartışma götürmeyecek biçimde netleştirilmesi gerekliliğidir, ‘-mış gibi yapan yerler birlikteliği’ vb. kuruluşlardan ziyade yakın coğrafyasındaki yerleşimlerle, kişiler ve siyaset üstü yaklaşımla ortak-sürdürülebilir bir hareket mekanizması kurgulanmalıdır. Birlikte ya da bağımsız eko ve kültürel turizm tasarımı ve olmazsa olmazı doğrusunun uygulanması büyük önem arz etmektedir. Pasif-agresif yaklaşımdan ziyade, durağanlığın dinamizmi birikimin kuvvetiyle harmanlanmalıdır. Bunun için küçük bir rota çizilecek olunursa; Manavgat, Akseki, İbradı, Derebucak, Beyşehir, Seydişehir, Hadim, Ermenek, Mut ve Silifke hattı herhangi bir hedeflemeyen, farklılığın farkına varmayı amaçlayanlar için bulunmaz bir güzergâhtır. İşlevsel STK’lar ve yerel yönetimlerin özde ve uzun vadeli işbirlikleriyle şekillenecek iktisadi yapı Akseki için nasıl bir gelecek ya da Akseki’nin geleceği için umutlarımız ve korkularımız neler? sorularına verilecek makul

ilk cevaplardan birkaçını barındırır içerisinde. Defalarca yürünüp yürüyüşün sonunda; ayak basılan yolların öncesi hakkında yüzeysel bilgiyle sonrası hakkında herhangi bir somut öngörü sahibi olunmadan dile kolay geldiği için denilen söylem ve altyapısı olmayan vaatler yerine evrensel bilimin gerekleri kerteriz noktası olarak alınmalıdır. Gelecekte

haber veren ipuçlarıyla, yapılacak olan büyük resmin küçük parçalarının toplu şekilde bulunduğu alanlardan birinin de müzeler olduğunu unutmamalıyız. Ülkemizin birçok il, ilçe ve köyünde özellikle son 15 yılda “furya” haline gelen müze kurma girişimleri yadsınmaz bir gerçektir. Özellikle eğitim, iletişim, araştırma işlevleriyle sistematik bellek oluşturma özelliği olmayan hatıra obje deposu niteliğindeki “tabela müzelerinden” yani müzemsilerden Akseki’nin uzak durmasında, doğruyu aramasında büyük fayda vardır. Doğrunun ne olduğu anlaşılabilirse geçmiş ideal bir temel taşı olarak geleceği şekillendirebilir. “Ben Akseki’yim çünkü; ...” cümlesindeki boşluk da somut bir şekilde doldurulabilir.

Cumhuriyetin Kazanımı Mustafa Apaydın...

Birçok sanat dalında Cumhuriyetin ülkemize kazandırdığı binlerce sanatçı arasından seçilen tek kişi...

Prof. Mustafa Apaydın...

Yazılı ve görsel basında hemşerimiz Prof. Mustafa Apaydın'ın başarılarını gördük, çarşaf çarşaf yayınları okuduk. Başkent'in görkemli camiisine **"Ahmet Hamdi Akseki"** adının verildiğindeki gibi sevindik. **Rasih Kaplan'ı, Fatim Gökmen'i** anımsadığımızdaki gibi gururlandık...

Başarıların ve başarısızlıkların nedenlerini araştırıp irdelemek için toplum bilimci olmaya gerek olmadığını düşünenlerdenseniz, buyurun Mustafa Apaydın'ın yetiştirdiği **"Adı büyük, kendisi küçük"** kasabanın kilometre taşlarını birlikte gözden geçirelim.

1927, Savaşın çıkmış, halkımız yoksul ama kılıçla kazanılan zaferin sabanla, bir başka deyişle ekonomi ile tamamlanması gerekiyor. Ege bölgesindeki hemşerilerimiz, o dönem için **"mucize"** gibi görünen bir girişimle telgraf adresi **"AKBANK"** olan **"Akseki Ticaret Bankası"**nı, 322 ortakla kuruyor.

1947, ikinci Cihan Savaşı'nın etkisiyle ekmek karneye bağlanmış, arpa-buğday ununa, mısır koçanlarının öğütülerek konulduğu söyleniyor.

Akseki halkı, ekmekten önce eğitimi düşünüyor; kurduğu dernekle yaptırılan Akseki Ortaokulu'na, çevresindeki köy, kasaba ve ilçelerdeki ilkokul mezunlarına kapısını açıyor.

2017, **"Ankara Palas Oteli"**nde düzenlenen **"Cumhuriyete Saygı Gecesi"**nde, **"2017 Atatürkçü Düşünceye Emek Ödülü"** Prof. Mustafa Apaydın'a veriliyor. Binlerce sanatçı arasından seçilen bu anlamlı ödülün kahramanının yaşamına ve yaşadığı ortama değinelim kısaca...

Henüz çevre ilçelerde ortaokul bulunmazken açılan Akseki Ortaokulu'na çevre ilçe ve kasabalardan öğrenciler kaydolduğu gibi, ilçeye 7 km. uzaklığındaki köyünden gelen Küçük Mustafa da, 1961 yılında ortaokula kaydını yaptırır.

Köyü Alavada, kasabanın önündeki küçük ovanın sonunda, dağa tırmanılarak ulaşılan çukurdadır. Köy halkı, çevresindeki ormandan kestikleri odunu, merkeplere yükleyip Akseki Pazarı'nda satarak ve ormanlık alanda besledikleri hayvanların ürünleriyle geçimlerini sağlamakta. Ancak Apaydın Ailesi'nin bir talihsizliği de, yörede **"canavar"** adıyla adlandırılan yırtıcı hayvanların, sahip oldukları küçük ve büyükbaş evcil hayvanlarının çoğunluğunu telef etmiş olmasıdır. Mustafa, yaşamın zorluklarının çalışarak, çok çalışarak aşılabacağının bilincindedir. Çalışır, notları iyidir ama gerçek branşı müzik olmayan öğretmen, öğrencilerin müzik dersi notlarını giysilerine bakarak değerlendirmektedir. Mustafa'ya uygun bulduğu müzik notu da, on üzerinden beştir

Bu arada, eski Akseki Müftüsü Salim Efendi'nin oğullarından Esat Yüksel, Ankara Diyaneti'nden emekli olduktan sonra, Akseki'deki baba evine dönen duyarlı bir kişidir; ortaokulun en başarılı öğrencisini araştırır, sorgular.

İbrahim Ekmekci
ibrahimekmekci07@gmail.com

Mustafa'nın başarılı bir öğrenci olduğunu, ekonomik koşullarının da pek de iyi olmadığını öğrenir. O'na göre, Mustafa köyünde, ailesinin yanında ödüllendirilmesi gereken bir çocuktur. Köylerdeki hayvan gübresini toplayıp, Alanya narenciye bahçelerinde pazarlamak için Mustafa'nın köyüne giden bir kamyonu binerek, bir Pazar günü Alavada'ya gider. Esat Bey; Köy halkı önünde Mustafa'ya bir lira vererek ödüllendirir. Bu sevindirici gelişme üzerine, aynı kamyonla Akseki'ye giden Mustafa, bir lira ile 7 kilo tuz satın alarak döner köyüne... Uzun süre, tuz alacak paraları olmadığı için, tuzsuz pişen yemekler ve çorbalar tatlanır, evlerinin altındaki ağılda bulunan say taşın üzerine konulan tuzu yalayan keçilerin de keyfine diyecek yoktur.

İlk ders yılının ikinci yarısında ortaokula bir müzik öğretmeni atanır. Mustafa'yı keşfeder. Babasını çağırır; **"Mustafa'da büyük bir yetenek var, O'na bir mandolin alın..."**der. Babası, evin geçimini sağlamakta zorlandığını, alamayacağını söyleyince Öğretmeni Tahsin Oktay, O'na kendi mandolinini verir. Mustafa'nın; **"O olmasaydı, ben olmazdım."** dediği ilk kişidir, Tahsin Bey...

Küçük Mustafa, ortaokuldan sonra köylülerinin yoğun olduğu Nazilli Öğretmen Okulu sınavlarına girer, başarılı olur, kaydını yaptırır, mezun olur. Öğretmen olarak, Akseki Kuyucak Köyü İlkokulu'na atanır. Bu arada başarılı olan ve kendisine güvenen her öğretmen gibi O da, ortaokul ve lise öğretmeni yetiştiren Eğitim Enstitüsü sınavlarına girer. Atandığı okulda göreve başlayıp, sınav sonuçlarını beklemeye başlar.

Öğretmen arkadaşıyla birlikte kaldıkları okul lojmanının kapısı, bir gece yarısı gümbür gümbür vurulur, telaşlanırlar. Gelen kişi, köyün dokuz-on kilometre uzaklığındaki tepede görevli, yangın gözetleme memurudur. **"Antalya'dan telsiz gelmiş. Kuyucak'ta görevli Mustafa Öğretmen, pazartesi günü, Ankara'da olacaktı."**der. O günlerde haberleşmedeki zorluk kadar, ulaşım imkânları da kısıtlıdır. Mustafa hemen yola çıkar, kendisini müzik öğretmeni yapacak okula kaydolur. Gazi Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü'nün en başarılı öğrencisidir. Öğretmen olarak atandığı Akseki-Kuyucak Köyü'ne epeyce uzak, yangın gözleme kulesinden gece yarısı köye inip, tekrar tırmanma fedakârlığını gösteren ismini bilemediği ormancı, Mustafa'nın; **"O olmasa ben burada olmazdım."** dediği ikinci kişi olacaktır.

Gazi Eğitim Enstitüsü'nden 'Müzik Öğretmeni' olarak mezun olan Mustafa Apaydın, o günlerde uygulanmakta olan, **"en başarılı olanlar"** öğretmen okullarına atanır. anlaşıyla Muş Öğretmen Okulu'na atanır. Ama TRT'nin açtığı bir sınav vardır, ona katılır, kazanır ve Başkent de kalır.

1970 yılında TRT Ankara Radyosu Çok Sesli Korosu'nun Bas-Bariton koro sanatçısı Mustafa, 33 yıl süren bu görevin yanı sıra, başarıları ve girişimleri kitapları dolduracak yoğunluktadır. Mezun olduğu Eğitim Enstitüsü, Gazi Üniversitesi olmuştur, 1974 yılında başlayan ve aralıklarla 6 yıl süren Gazi Üniversitesi Müzik Eğitimi Bölümü'nün Öğretim Görevlisi'dir. 1983'den sonra 20 yıl süreyle TRT Ankara Gençlik Korosu'nun, 1991 yılından sonra 4 yıl ODTÜ korolarının eğitimini ve yönetimini üstlenir. Gazi Üniversitesinde akademik

çalışmalarını da sürdürür. 1986'da lisansını tamamlar,1991'de "Sanatta Yeterlik" tez çalışmalarından sonra Doçent olur. 2003'de Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı ve Müzik Dalı Başkanlığı'nı yürütür. 2003 yılında Çanakkale Üniversitesi'nden, 2004 yılında da, Müzik Eğitimi (ses+koro eğitimi) çalışmalarıyla Ankara Üniversitesi'nden Profesörlük ünvanı alır. **"Müzik Sözlüğü"** adıyla yayınlanan eseri, **"Türk Dil Kurumu Ödülü"** kazanır. Mustafa Apaydın'ın kurduğu **"Türkiye Polifonik Korolar Derneği"**, 700 den fazla koroya katılım sağlamaktadır.

Prof. Mustafa Apaydın, hepimizi onurlandıran ödülü, Akseki Ortaokulu'nun açılışının 70. yılında kazanmış, O artık tek bir kişi olmaktan çıkmış, yöremizin sembolleri arasında yer alan bir idol olmuştur.

Bu arada, 1947 yılı Akseki Ortaokulu'nun açılışından sonraki gelişmelere hep birlikte göz atalım. Çevrede henüz ortaokul yokken açılan okuldan mezun olanların öğrenimlerini sürdürdükleri lisenin açılışı pek kolay olmaz. Zamanında ortaokulu bulunmayan ilçelere, devlet lise yaptırmış ama, **"Akseki'de okulları kendileri yapar."** anlayışından mıdır bilinmez; ortaokul açılışından yirmi yıl sonra ilçeyi ziyaret eden, 5.Cumhurbaşkanımız Cevdet Sunay; **"Okuyamız çok lisemiz yok..."** pankartımızı okumakla yetinir; **"Liseniz yok mu"** diye sorar, sonuç alınmaz. Ama Aksekili, ortaokul sonrası eğitimde bu kez, kızlarımıza öncelik tanır. O zamanlar adı, **"Kız Enstitüsü"** olan, **"Kız Meslek Lisesi"** 1967 de, ortaokuldan yirmi yıl sonra kurulur. Yatılı okula çevreden başka, Urfa-Birecik'ten, Gaziantep-İslâhiye'den, İzmir-Seferihisar'dan, çevre ilçelerden gruplarla kız öğrenciler gelir; ders yılı sonunda okulun düzenlediği defileleri izlemeye gelen siyasetçiler, lise sözü verirler ama sonu gelmez. Ama Kız Enstitüsü öğrencileri pedagoji dersleri de okuyarak, köylerde düzenlenecek kurslarda öğretmenlik görevi de verilen, yurdumuzun iki okulundan birisi olur, Kız Meslek Lisemiz. 1973 yılında Şahin Kardeşler'in yaptırdığı yapı ile aynı adla lise eğitimi başlar. Aksekililer Yardımlaşma Derneği'nin

yaptırdığı öğrenci yurdunda parasız yatılı olarak okuyan 140 kız öğrenci ile birlikte, gündüzlü kız-erkek öğrencilerle Şahinler Lisesi, üniversitelere öğrenci yetiştirmeye başlar. Lisenin açılışını yapan zamanın değerli Antalya Valisi Hüseyin Öğütçen, Dutluca Yolu üzerindeki Sanat Okulu yapısının temelini de atar. Bu yapı gelecekte hem Endüstri Meslek Lisesi, hem de Ticaret Meslek Lisesi olarak hizmet verecektir. Duyarlı Vali'nin dikkatinden kaçmayan bir pankart, Akseki Stadi yerinin belirlenmesine ve milyarlık tesislerin kurulmasına neden olur. Bu arada, **"Halis Hoca"** olarak tanınan girişimcinin kurduğu dernek ve topladığı bağışlarla İmam Hatip Lisesi kurulur, öğrenci yurtlarında, çevreden gelen 300 den fazla öğrenci okumaya başlar. Akseki liselerine bir yenisini eklemek için oluşturduğu heyetlerle Sağlık Bakanlığı'nın kapılarını aşındırır. Bakanın; **"Yurdumuzun dışarıya açılan penceresi"** diye adlandırdığı Antalya'nın ilçesi Akseki'mizde, yabancı dil bilen sağlık personeli yetiştirecek, **"Akseki Sağlık Meslek Lisesi"** ile liselerimizin sayısı 6'ya çıkar.

Ne var ki, tüm liselerimizi bir çatı altında toplayan **"Çok Programlı Lise"** (ÇPL) uygulamasıyla öğrenci sayısı azaldı. Unutulmaz Belediye Başkanımızın adını yaşatacak **(Gani Şatiroğlu) "Kız Öğrenci Yurdu"**yapımını dernek gerçekleştirdi; ilçemiz modern bir öğrenci yurduna kavuştu; boşalan **"Lise Kız Öğrenci Yurdu"**yapısı da, Millî Eğitim Müdürlüğü ve Öğretmen Evi olarak hizmet veriyor. Endüstri Meslek ve Ticaret Meslek Liseleri öğrencileri ÇPL

çatısı altına girince, Dutluca yolundaki yapılar da **“Anadolu Lisesi”** olarak hizmet vermeye başladılar. Bu uygulamalardan mıdır nedendir, bin öğrenci sayısına ulaşan liselerimizdeki öğrenci sayısının günümüzde sınıf açılabilme mevcudunun altına düşmesi ilgilenenleri endişelendirmektedir.

Tedirginliğe neden olan diğer bir konu da; son birkaç yıldır, **“Teog”** uygulamasında, Akseki Liselerinin adına yer verilmemesi oldu. Bu durumda, lisemize öğrenci kaydı yapılamamaktadır. Bu büyük ihmal sorgulandığında da, **“sehven unutuldu”** mazeretleri, yalnız bu yılın uygulaması da değildir... Akseki'miz 1947 yılında ortaokul açarak, Türk Milli Eğitimi için atılan tohumun karşılığını yetmiş yıl sonra sevindirici sonucunu görmenin mutluluğunu yaşarken, içinde bulunduğumuz Akseki Maarifinin görüntüsünü de arz etmenin bizlere düşen görev olduğunu düşünüyoruz.

Biz tekrar, **“2017 yılı Sanat Ödülü”** ne dönelim. **“Sanat ve Sanatçı”** deyince, bu dallar ile uğraşan, başarı sağlayan ressamlar, yontucular, mimarlar, sahne uzmanları, senaristler, sitelistler, ozanlar, edebiyatçılar ve birçok alanda eser veren, yaratıcılıkları ile beğeni toplayan yüzlerce kişinin bulunduğunu da anımsarız. Anca, sanatçının sağladığı aşamanın başlangıcı ve ulaştığı yer, topluma verdiği mesaj ve davranışlarıyla içinde yaşadığı topluma uyum sağlama yeteneği, kendi kültürü ile çağdaş sanat anlayışını kaynaştırma becerisi gibi, Atatürk ve Cumhuriyet Türkiye'si'nin gerektirdiği nitelikleri kişiliğinde toplayan sanatçının bulunması ve seçilmesinde, sağlanmasında, bu kez büyük bir başarı gösterildiği de bir gerçektir. Bu nedenle, Mustafa Apaydın'ı keşfeden **Seçici Kurul'u** da kutlamanın ve alkışlamanın gerekli olduğunu düşünüyorum.

O'nun yetiştirdiği yörede, davalarını güderken çobanlarının kaval çalmayı dahi bilmediklerini, musikişinasların bulunduğu bir çevreden gelmemesine rağmen bu başarıyı sağladığını, hayvanlarının otlatıldığı yerlerde kışın, özündeki enerjiyle karları delip, süt beyazı yapraklarıyla, boynu bükük olarak çıkan kardelen ile özdeşleşen, alçakgönüllü kişiliğini, aldığı eğitim ile yöresinin kültürünü nasıl kaynaştırdığını, ilimiz Antalya'da **“her ayın ilk cumartesi toplantılarına katılımını ve katkılarını”** anlatmalıyım sizlere...

O, Antalya'ya gelişleri ayın ilk cumartesi gününe rastlarsa, toplantımıza mutlaka gelir, yöremiz türkülerinden birinin sözlerini önce hepimize ezberletip, genç-yaşlı, kadın-erkek hepimize söyler. Bir katılımındaki Akseki türküsü;

“Giderim, giderim, dağa giderim.
Ağaç dibinden güller dererim

Gelirse, alır gelirim, gelmezse döner gelirim...” diye söyledikten sonra, **“Bazı halk türkülerinde, sevgisine karşılık verilmezse şiddet mesajları vardır, bizimkilerde ise barış vardır, hoşgörü vardır. Yıllardır yöremizde can'a kıyılmamış olmanın, kadına saygının temelinde bu anlayış vardır.”** diyerek de, yöremiz kültürünü de sergilemiş olmasını, yurt dışında, gerek batı sanatı anlayışında, gerek halk müziği türünde binlerce eseri sahneye koyan hemşerimiz Prof. Mustafa Apaydın'ı bir kez daha kutlar, başarılarının sürekli olmasını dileriz.

Yolu, soyadı gibi apaydınlık ve açık olsun.

PAROLE
Cafe | Restaurant | Lounge

Parole 2014 yılının Nisan ayında İstiklal Caddesi'nde kuruldu.

İstanbul'un en keyifli ve vazgeçilmez buluşma noktası olan Beyoğlu'nda, 20. yy'da inşa edilmiş en karakteristik yapılardan olan Suriye Pasajı'nın girişinde misafirlerini karşılayan Parole; huzurlu ve keyifli bir atmosferde vakit geçirmek ve lezzetli tatları denemek isteyenlerin vazgeçilmez bir buluşma noktası haline geldi bile. 100 yıllık bir kültür mirasının ev sahipliği yaptığı huzurlu ve büyüleyici atmosferi, üç katına yaydığı cafe, restaurant ve lounge konseptleriyle şekillendiren Parole; Dünya mutfaklarından seçilmiş lezzetleri özgün tatlarla uyarladığı menüsü, profesyonel hizmet anlayışı, servis kalitesi, cazip fiyat alternatifleri, sıcak atmosferi ve nostaljik konseptiyle müşteri memnuniyetini esas alarak yoluna devam ediyor.

Misafirlerinin özel zamanlarına ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyan bir işletme anlayışıyla yönetilen Parole'de; grup organizasyonları, kutlamalar, şirket yemekleri gibi özel vakitleriniz için planlanmış bir kat her zaman hizmetinize hazırdır.

İstiklal Cad. Suriye Pasajı No: 166/C Beyoğlu - İstanbul / TÜRKİYE
Tel.: +90 212 245 01 23 - 24 info@parole.com.tr · www.parole.com.tr

paroleistiklal

paroleistiklal

paroleistiklal

Sağlık Köşesi Psikoloji Yazıları;

Kadına Yönelik Şiddet

“Dayak cenetten çıkmadır”, “kızını dövmeyen dizini döver”, “kadının karnından sıpayı sırtından sopayı eksik etmeyeceksin” gibi atasözlerinin çok olduğu bizim gibi ülkelerde, normalizasyon kazandırılıyor. Dayak bir terbiye biçimi olarak algılanıyor.

Küresel düzeyde, öldürülen kadınların %55’i yakın partneri tarafından öldürülüyor. Şiddet görüp hayatta kalabilen kadınlar, daha fazla akut ya da kronik fiziksel ve/veya ruhsal sağlık sorunu yaşıyorlar. Kadına karşı şiddetin ayrıca aileler, mahalle, toplum ve ekonomi üzerinde de ikincil olumsuz etkileri oluyor.

Kadına yönelik şiddet

Şiddet bireyin fiziksel ve ruhsal bütünlüğünü bozan bir insan hakları ihlalidir. Kadın, erkek, çocuk herkes için istisnasız geçerli bir durumdur.

HER ÜÇ KADINDAN BİRİ şiddete uğramaktadır, Birleşmiş Milletler, toplumsal cinsiyete dayalı şiddetin bir küresel salgın olduğunu duyurdu. Gelişen teknoloji, artan bilim ve tüm bu gelişmeler ne yazık ki kadınlara uygulanan şiddetin önüne geçemiyor.

2017’nin ilk on ayında erkekler 238 kadın ve 4 kız çocuğunu öldürdü. 14’ü mülteci kadınlardı. Cinayetlerin %26’sı adliye önü, okul çıkışı, otobüs durağı, sokak ortası gibi kamusal alanlarda yaşandı. Buna rağmen şiddetle ilgili resmi verilere hala ulaşamıyoruz.

19 yaşına dek, dünyada kadınların %30’u erkek arkadaşları veya kocaları tarafından cinsel şiddete uğruyor. Orta yaşa gelindiğinde bu oran %40’a ulaşıyor. Çocuklukta başlayan fizik ve cinsel istismar, evli kadınlarda duygusal, ekonomik, fiziksel ve cinsel istismar- tecavüz olarak yaşam boyu sürebiliyor. Çocuklara uygulanan şiddet belli bir yaşa gelince azalıyor ya da yok oluyor. Kadına yönelik şiddet ömür boyu sürebiliyor.

Dünya Sağlık Örgütüne göre; yakın bir ilişkide fiziksel, psikolojik veya cinsel hasara yol açan her tür davranıştır.

FİZİKSEL SALDIRI FİİLLERİ tokat atma, vurma, tekmeleme, bir şey fırlatma, itme, tartaklama, saç çekme, yumrukla veya bir cisimle vurma, tekmeleme, sürükleme veya dövme, boğazını veya bir yerini sıkma, bıçak, silahla tehdit .

PSİKOLOJİK TACİZ sindirme, sürekli küçük düşürme ve aşağılama, hakaret veya küfür, zarar vermekle tehdit etme, kadını kontrol etme isteği.

EKONOMİK ŞİDDET çalışmasına engel olma, harcamalar için para vermeme, çalışan kadının gelirini elinden alma.

CİNSEL ŞİDDET cinsel ilişkiye zorlama, cinsel olarak aşağılayıcı eylem, öteki cinsel zor kullanma biçimleri.

ÇEŞİTLİ KONTROL EDİCİ DAVRANIŞLAR yakınlarından, ailesinden ve arkadaşlarından uzaklaştırma, hareketlerini gözleme ve bilgi ya da yardıma ulaşmasını kısıtlama gibi.

Daha fazla risk altındaki kadınlar

Yoksul ve yaşlı kadınlar

Kız çocukları

Ruhsal hastalığı olan

Engelli ya da bir kurumda kalan

Etnik azınlık mensubu

Seks işçisi

Kadın ticareti trafiğine girmiş

Silahlı çatışma alanlarında bulunan

Göçe zorlanmış ve mülteci kadınlar daha da fazla şiddet riski altındalar.

Erken yaşta, zorla evlendirilme cinsel şiddet için risk etkeni

Türkiye’de 16-18 yaşta annelik ya da gebelik oranı %8,5; yani çocuk yaşta evlilik oranı en az %8,5 (Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması, 2013).

25-49 yaş grubunda 18 yaşaltı evlilik oranı %22; 15 yaşaltı evlilik oranı %4.

Erken yaşta evlendirilen kız çocukları,

Uzm.Dr. Sevilay Zorlu
Psikiyatrist & Psikoterapist
CETAD Antalya Bölge Temsilcisi

genellikle yoksul ve az eğitimli olanlar.

Türkiye’de evli kadınların %30’u evlilik içinde zorla cinsel ilişkisinin yasadışı olduğunu bilmiyor.

Ensest ‘aile sırnı’ olarak kabul ediliyor, utanma nedeniyle saklanıyor. Türkiye’de ensest uygulayanların yarısını öz babalar oluşturuyor.

Her on kadından birinin gebelik döneminde şiddete uğradığı bildiriliyor.

Peki ama neden?

Şiddet kaçınılmaz değil, engellenebilir ve özellikle kız çocuklarının hayatları için çok önemli. Ancak kadına karşı şiddetin tek bir nedeni yok. Şiddet sadece alt sosyo-ekonomik gruptan olan kadınlara değil, her sınıftan her gruptan kadına yönelebilir. Medya ve reklamcılık, kadına karşı şiddetle ilgili sıklıkla kabul edilebilir bir tablo çiziyor, şiddeti pornografik hale getirip yeniden üretebiliyor. Din, kadına karşı erkek şiddetini “akla uygun” hale getirmek için kullanılabilir. Bütün kültürlerde, kadınların cinsel şekillenmelerine egemen olan kültürel ve dinsel yapılanmanın; sessizlik, suskunluk ve sır olarak saklamakla ilişkili bir ‘utanç söylemi’ olduğu bildiriliyor.

Öğrenme kuramları, sosyal koşullanma, biyolojik kuramlar ve psikanaliz gibi farklı kuramlar her biri kendi bakışına göre genelde şiddetin kaynağına açıklamalar önermektedir.

Ama erkeklerin kadınlar üzerindeki iktidarlarının bir aracı olan, sistematik şiddet konusunda, hiçbirisi yeterli bir açıklama sunamamaktadır. Kadınların aleyhine işleyen bu eşitsizliğin çözümü kadına verilen yerin ve onlara uygulanan cinsiyetçi ayrımcı anlayışın değişmesi ile mümkün olacaktır.

Şiddetin kuşaklar arası aktarımı

Kadınlar ve kendilerine şiddet uygulayan eşleri, çocukluklarında anne-babalarından şiddet görmüşlerdir ve bu durum şiddet uygulama riskini en çok artıran değişkendir.

Şiddet gören bu kadınların %20.2’si çocuklarına şiddet uygulamaktadır. ŞİDDET KÜLTÜRÜ söz konusudur.

Şiddet kadının yaşam kalitesinin tüm alanlarını kötüleştirmektedir. Bu bulgulara göre, çok yönlü bir bakış açısıyla toplumda her türlü şiddetin önlenmesi ve istenmeyen evlilikler, kadının istediği sayıda çocuk sahibi olması gibi kadının statüsünü ilgilendiren konularda politika geliştirilmesi ve toplumun şiddete bakış açısının değiştirilmesi gerekmektedir.

Peki çözüm nerede?

Mirabel kız kardeşler 25 Kasım 1960 tarihinde Dominik Cumhuriyeti’nde askeri diktatörlük tarafından cinsel saldırı ile katledildiler. 1981 yılında Latin Amerikalı ve Karayipli feminist kadınların öncülüğünde bu gün Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü olarak kabul edildi; bu karar 1999 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından ilan edildi. 1991 yılından beri 25 Kasım ile 10 Aralık İnsan Hakları Günü arasındaki 16 gün boyunca, cinsiyete dayalı şiddete karşı aktivizm kampanyaları yürütülüyor. Türkiye’de ilk 25 Kasım etkinliği ise 1991 yılında Mor Çatı tarafından gerçekleştirildi.

Dünya Psikiyatri Birliği, 2014-2017 Eylem Planında cinsel şiddet ve yakın partner şiddetine öncelik verdi; bu konuda bir tutum belgesi ve eğitim müfredatı hazırladı. Psikiyatrik hastaların en az %30’unun yakın partner şiddeti veya cinsel şiddete maruz kaldığı bildiriliyor. Cinsel şiddet ve yakın partner şiddeti, kadın ruh sağlığı

© Delawer

için merkezi önemde olmasına rağmen, kadınların sadece onda biri resmi bildirimde bulunabiliyor. Sağlık çalışanları tarafından yeterince sorgulanmıyor; bu da tanı, tedavi ve rehabilitasyon süreçlerini etkiliyor. Psikiyatristlerin %60’ı bu konuda bilgisinin eksik olduğunu, daha fazla eğitime ihtiyaç duyduğunu belirtiyor. Dünya Psikiyatri Birliği’nin 2017-2020 Eylem Planında da zorluk yaşayan kadın ve kız çocuklarının ruh sağlığının iyileştirilmesi yine öncelikler arasında. Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Gelişme Hedefleri’ nde (2015) kız çocukları ve kadınlara yönelik her türlü ayrımcılığın sona erdirilmesi taahhüdü yer almakta. Dünya Psikiyatri Birliği’nin kuruluşundan (1950) bu yana ikinci kadın başkanı Prof. Helen Herrman da üye derneklerle dezavantajlı bölgeler ve yerleşimlerde bu konuda çalışılacağını belirtmekte.

Kadına yönelik şiddetle ilgili yasaların, protokollerin dikkate alınmasına,

Yasal düzenlemelerin denetim ve kontrol mekanizmalarının artırılmasına,

Kadın cinayeti davalarında cinayetleri teşvik edici unsur haline gelen “haksız tahrik”, “iyi hal” gibi indirimler uygulanmamalıdır.

Tecavüzcü/ çocuk istismarcılarına mağdurla evlenmeleri halinde ceza indirimi uygulanmasını öngören akıldışı, çağdışı yaklaşımlardan; ‘hadım’ gibi tıbbi etik açıdan sorunlu uygulamalardan uzak durulmalıdır.

Cinsel normlar ve mitlerle ilgili konuşulmasını teşvik eden psikososyal çalışmalar yapılmalıdır.

Cinsel şiddetin utanç, sessizlik, suskunluk sarmalında sır olarak saklanmasıyla mücadele edilmelidir.

Cinsel şiddet yaşayanlar, bütün sağlık ortamlarında ücretsiz olarak psikososyal sağlık hizmetlerine ve hukuksal desteğe erişebilmelidir.

Cinsel şiddetin önlenmesi, olduğunda tanınması, cezasızlıkla sonuçlanmaması için okul, kampüs, meslek odası, sendika, vb kurumlarda tutum belgeleri hazırlanmalı, kamusal olan ve olmayan bütün kurum ve kuruluşlar bu konuda işbirliği içinde çalışmalıdır.

Kadının kendi hak ve özgürlüklerinin kısıtlandığı durumlarda nereye, kime başvuracağı konusunda bilgilendirilmesine ve cesaretlendirilmesine,

Şiddeti önlemede etkili iletişim tekniklerinin kullanılmasına gereksinim vardır.

Şiddetin tüm boyutlarının ortadan kaldırılması için hem erkeklere hem de kadınlara eğitim verilmesi gerekmektedir.

Ayrıca kadının şiddete daha fazla maruz kalmasını önleyecek sistemin güçlendirilmesi,

Kadının şiddet gördüğü erkekten daha fazla şiddet görmesini önleyecek şekilde koruma altına alınması,

Kadının bağımsız olarak yaşaması konusunda da güçlendirilmesi için ekonomik bağımsızlığını sağlaması gerekmektedir.

Adli tıp, adli psikiyatri, psikolog, sosyal hizmet uzmanı, hemşire birlikte ekip çalışması yaparak şiddet mağduru olan kadını detaylı olarak değerlendirmesi gerekmektedir.

Sonuç olarak, imzalanan Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (Birleşmiş Milletler, CEDAW) ve kadına yönelik şiddet ve toplumsal cinsiyete dayalı ayrımcılıkla mücadelede alanındaki en yeni ve kapsamlı metin olan İstanbul Sözleşmesi gibi uluslararası sözleşmelerin gereklerine uyulmalı, bu alanda çalışan kadın örgütleri, meslek odaları ve Türkiye Psikiyatri Derneği gibi uzmanlık derneklerinin uzun yıllardır biriktirdikleri bilgi ve deneyimlerden yararlanılmalıdır.

Bursiyerlerimizi Tanıyalım: Mehmet Eren Karadaş

Akseki Eğitim Hayratı Derneği geleneğini bozmayarak bu yıl da ihtiyaç sahibi başarılı üniversite öğrencilerine burs vermeye devam ediyor. Dernek bursiyerlerinden Mehmet Eren Karadaş ile eğitim hayatı ve Akseki üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

Bize biraz kendinden bahseder misin?

2 Mayıs 1998 yılında Adana'da doğdum. Babam Jandarma Üstteğmen olarak görev yapıyordu. Babamın görevi nedeni ile bir kaç ilde bulunduk. 4 yaşına kadar Samsun'daydık ,ne yazık ki Samsun'da babamı kaybettim. Annemle Ankara'ya döndük. Ankara'da ilkököl ve lise eğitimimi tamamladım.

Annemin belli bir üniversite geçmişi vardı. Babamın görevi nedeni ile çalışmıyordu.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Enfeksiyon Bölümü Şef Sekreterliği görevine başladı, halen bu göreve devam ediyor.

Benden beş yaş büyük bir ağabeyim var, bilgisayar eğitimi aldı, ancak kendisi şu anda galeri işletiyor.

Ben, belli bir süre yazılım ile ilgilendim. Akseki'deki eğitime gelmeden önce çeşitli firmalarda programcı olarak çalıştım. Bilge Adam, Sisko'dan sertifikalar aldım.

İlk önce Harp Okulu'nu kazandım ancak 15 Temmuz darbe girişiminden sonra yedeklerden tercihim olan Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'ne girdim. Bu bölümü tercih etmemin en önemli nedeni bilgisayar eğitimi ve daha sonraki kariyerimde yabancı dilimin gelişmesine yardımcı olmasıdır. Kısaca bilgisayar konusunda beni daha ileriye götürmesi için bir basamak olarak gördüm.

Bilgisayar konusunda oldukça yetenekliyim, sadece sosyal bir sığata ihtiyacım vardı.

Ve bu nedenle Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Akseki Meslek Yüksek Okulu

Bilgisayar Bölümü'nü seçtim.

Akseki'de okul ve çevre olarak umduğunu buldu mu?

Ben daha iyi ders çalışabileceğim, sakin, huzurlu bir yer arıyordum.Bu nedenle Akseki'yi tercih ettim. İstedğim zaman kısa mesafe olduğu için hafta sonları Antalya'ya inebiliyorum. Hem doğa içinde ders çalışma ortamı hem de hafta sonları sosyal bir ortam sağlıyordum. Gelen öğrencilerin bazıları Alanya diye gelmiş, ben ise planlı bir şekilde araştırma yaparak gelmenin huzurunu yaşıyorum.Tabii kararlar başarıyı getiriyor.

Olumsuzluk olarak düşündüğün şeyler var mı?

Şimdi Ankara'dayken 10 dakika sonra şehir merkezi Kızılay'a inersin ve öğrenci yemekler dediğimiz döner vs istediğimiz yemekleri yedik. Ancak burada o tür öğrenci yemeklerini bulamıyoruz. Bazen özlüyoruz... Boş vakitlerde halı sahaya giderek hem spor yapıyor hem de hoş vakit geçiriyoruz.

Derneğimizin verdiği burslar hakkında düşüncen nedir?

Derneğin bana sağlamış olduğu bu burs benim hayatımda alacağım kararların bir göstergesi olmuştur. Bu tür burslar sayesinde öğrenciler yeri geldiğinde kendine olan güvenini ve derslere olan çalışma potansiyelini arttırmaktadır. Zaten aileme yük olmamak için planımı yapmıştım. Bu burs bana gerçekten yardımcı oldu. İki Üniversitede okuduğum için harçlarımada destek sağlıyor.

Yöre halkı ile dialoğun nasıl?

Birlikte oluşacak bir etkinlik yok .Ancak

sosyal etkinlikler olursa dialoğun daha da artacağına inanıyorum.Yöre halkı sakin,ve saygılı buda biz öğrenciler için artı bir değer.

Peki ya esnafla dialoğunuz?

Esnafla aramız iyi, yardımcı oluyorlar. Yalnız çoğumuz kart taşıdığımız için nakitimiz olmuyor. Bu da bazı yerlerde sıkıntı yaratıyor.

Gelecekte kendini nerede görmek istiyorsun?

İyi ve başarılı bir eğitimden sonra ülkem için faydalı bir birey olmak istiyorum. AR-GE çalışmalarında ve mekatronik konularında bilgim var.Yıldırım Beyazıt Üniversitesi'nin açtığı yarışmalarda Mekatronik ve Otonom branşlarında birinciliğim var. Liseden bir hayalim ola bir projeyi geliştirmek ve uygulamak istiyorum; şöyle ki bu projede hastanelerde tüm ülkede kan arayıp vermek isteyenleri anında takip edileceği ve ulaşılabacağı bir programı uygulamaya koymak istiyorum.

Son olarak istek ve dileklerin var mı?

Açılan otogarın işler duruma geçmesi. Y ol üstünde otobüs beklemek, öğrenciler için çok tehlikeli oluyor. Ayrıca kargo firmalarının daha sık günlerde Akseki'ye gelmesi. Böylece bilgisayar ile ilgili yedek parçaların daha hızla bize ulaşması sağlanacak.

Bu güzel söyleşi için çok teşekkür ediyor, öğrencilik hayatında ve daha sonraki yaşantıda başarılar ve mutluluklar diliyorum.

Bende sizin şahsınızda Akseki Eğitim Hayratı Derneği Yönetim Kurulu'na en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

“Ben Akseki’yim”

“Ben Akseki’yim” projesi 22 Nisan 2013 tarihinde başlamış ve üç yılda tamamlanmıştır. Bu proje kapsamında oluşturulan beş kişilik proje ekibi ile, Akseki platosunda, dağlarında, Toroslarda binlerce km yol yaptık, yüzlerce mekana misafir olduk, güler yüzlü Aksekililerle uzun sohbetler, sevgi dolu masalar, düğünler, geleneksel törenler, eğlenceler, keyifler hüznler hayata dair her türlü anı ve duygu paylaştık. Kayıtlar yaptık, binlerce fotoğraf çektik, belgeler topladık.

Akseki’ye derinlemesine her açıdan bakmaya incelemeye çalıştık. Saha çalışmasının akabinde çok uzun ve özenli bir ön editöryel çalışmanın sonucunda 32 farklı başlık altında kendi alanlarında en iyi akademisyenlerle, fikir önderleri, entellektüellerle çalıştık. Bütün bu hummalı çalışmanın ışığında Akseki kendisini 41 yazar 596 sayfa bir müzik CD’si, Akseki haritası eşliğinde anlatmaya çalıştık. Fotoğraf çekimleri belgesel fotoğrafçılıkta dünyaca

tanınmış fotoğraf sanatçısı Attila Durak tarafından gerçekleştirildi.

“Ben Akseki’yim” kitabını edinmek isteyenler;

Akseki Eğitim Hayratı Derneği İktisadi İşletmesi banka hesabına kitap başına 250.-TL yatırdıkları takdirde, kitap adreslerine kargo* ile gönderilecektir. Banka hesabına kitap bedelini yatırdıktan sonra, dernek yöneticisi

“Ben Aksekiyim”

Rasih Kaplan’ın, rasihkaplan53@gmail.com mail adresine, banka dekontu, fatura bilgilerini ve adreslerini, telefon numaralarını iletmelerini veya 0534 225 22 82 nolu GSM numarasından Rasih Kaplan’la irtibata geçmeleri rica olunur.

*Kargo bedeli alıcıya aittir.

Banka hesap numarası:
AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI DERNEĞİ
İKTİSADİ İŞLETMESİ
Vakıfbank Ataköy Galleria Şubesi
TR88 0001 5001 5800 7304 2148 55

“Burs Taahhütü”

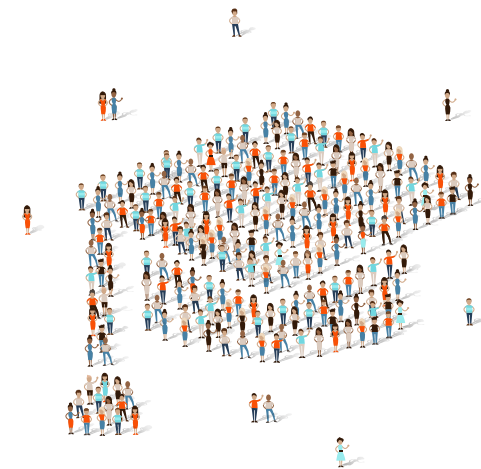
Değerli Hayırseverler,
Akseki Eğitim Hayratı Derneği ülkemiz ve Akseki yöremizin, kamu yararına önemli bir mihenk taşıdır. Derneğimiz, maddi ve manevi desteğe ihtiyacı olan toplam 260 civarında üniversiteli öğrencimize her yıl karşılıksız burs vermektedir. Eğitim desteği dışında yöremizin sosyal, kültürel yaşam biçiminin şekillenmesinde ve desteklenmesinde derneğimiz önemli bir olgu taşımaktadır. Siz değerli hemşehrilerimizden de burslarımıza destek beklemekteyiz. Üniversite öğrencilerimize destek olmak isteyen hayırsever hemşehrilerimiz bize aşağıdaki iletişim adreslerinden ulaşabilirler.

Eğitim döneminde her öğrenci başına 200 TL (aylık) 9 ay üzerinden burs verilmektedir. Burs ödemenizi öğrenci başına (aylık) 150 TL’den burs yatırım başlangıcından itibaren 12 ayda ödeyebilirsiniz.

AKSEKİ EĞİTİM HAYRATI DERNEĞİ YAPANLAR VE YAŞATANLAR DERNEĞİ Vakıflar Bankası TAO Ataköy Galleria Şubesi

IBAN NO TR73 0001 5001 5800 7305 2553 53

(Dernek, Bakanlar Kurulu’nun 28/04/1967 tarih ve 6/8115 sayılı kararı ile kamu yararına)

Şimdiye kadar burs taahhüdünde bulunan Sayın Vehbi Güleş, Sayın Ömer Duruk Ailesi, Sayın Mustafa Duruk Ailesi, Sayın Mehmet Demir, Sayın Cüneyt Turgut, Sayın Mehmet Karagöl, Sayın Ali Ünsal Taşkın, Sayın Latif Bayrı ve Sayın Tayfur Süner’e en içten teşekkürlerimizi sunarız.

Türkiye’nin en büyük %100 Meyve suyu Ailesi

Şimdi
tüm seçkin
marketlerde

“Sağlıklı nesiller için...”

Tüketici Danışma Hattı
444 11 14

aroma®

aroma'dan başkasını arama

1968'den
Günümüze

HEDEFOTO

MEGANE HB

TALISMAN

KADJAR

Modern çizgileri ile baş döndüren Renault modelleri!

Megane HB, Talisman, Kadjar
test sürüşü ve fırsat kampanyalar ile
Hedef Otomotiv'de!

Hedef Oto Zeytinburnu

Sahil Yolu Abay Caddesi No: 186 Zeytinburnu İSTANBUL
Telefon : 0212 546 94 00 Fax : 0212 679 8681

Hedef Oto Florya

E-5 Üzeri Yeşilova Otobüs Durağı Şenlikköy-Florya İSTANBUL
Telefon : 0212 424 32 32 Fax : 0212 579 34 84

Passion for life

www.hedefoto.com